17/2012 Sb.
Zákon

ze dne 8. prosince 2011

O Celní správě České republiky

Vyhlášeno dne 17. ledna 2012, datum poslední novelizace 1. listopadu 2025

Parlament se usnesl na tomto zákoně České republiky:

ČÁST PRVNÍ
Celní správa české republiky

HLAVA I
Obecná ustanovení

§ 1

Orgány Celní správy České republiky

(1) Celní správa České republiky (dále jen „celní správa“) je soustavou správních orgánů a ozbrojeným bezpečnostním sborem. Základním úkolem celní správy je ochrana ekonomických zájmů České republiky a trhu zejména v souvislosti s dohledem nad zbožím a jeho pohybem.

(2) Jako orgány celní správy se zřizují Generální ředitelství cel a celní úřady, které jsou správními úřady a organizačními složkami státu.

(3) Generální ředitelství cel je podřízeno Ministerstvu financí (dále jen „ministerstvo“). Celní úřady jsou podřízeny Generálnímu ředitelství cel.

(4) Generální ředitelství cel je účetní jednotkou. Celní úřady nejsou účetními jednotkami a pro účely hospodaření s majetkem státu, účetnictví a pracovněprávních vztahů mají postavení vnitřních organizačních jednotek Generálního ředitelství cel.

(5) Příjmy a výdaje Generálního ředitelství cel jsou součástí rozpočtové kapitoly ministerstva.

HLAVA II

§ 2

Územní působnost a sídlo

(1) Generální ředitelství cel vykonává působnost pro celé území České republiky.

(2) Sídlem Generálního ředitelství cel je hlavní město Praha.

§ 3

Generální ředitel

(1) Generální ředitelství cel řídí generální ředitel. Generálního ředitele zastupuje zástupce generálního ředitele.

(2) Ministr financí (dále jen „ministr“) jmenuje a odvolává

a) generálního ředitele,

b) vedoucího útvaru interního auditu Generálního ředitelství cel.

(3) Generálním ředitelem a jeho zástupcem může být pouze celník.

(4) Generální ředitel schvaluje organizační řád celní správy.

§ 4

Věcná působnost

(1) Generální ředitelství cel

a) vykonává působnost správního orgánu nejblíže nadřízeného celním úřadům,

b) převádí cla podle přímo použitelného předpisu Evropské unie [1]),

c) stanovuje, ve kterých věcech v oboru působnosti orgánů celní správy jde o případy celostátního nebo mezinárodního významu,

d) je orgánem celní správy, který má ve věcech vymezených trestním řádem postavení policejního orgánu (dále jen „pověřený celní orgán“),

e) plní funkci centrální analytické jednotky pro účely analýzy rizik.

(2) Generální ředitelství cel se podílí na

a) přípravě návrhů právních předpisů,

b) zabezpečování analytických a koncepčních úkolů,

c) zajišťování úkolů souvisejících se sjednáváním mezinárodních smluv, s rozvojem mezistátních styků a mezinárodní spolupráce, jakož i úkolů, které vyplývají pro Českou republiku z mezinárodních smluv a z členství v mezinárodních organizacích.

(3) Generální ředitelství cel v oblasti mezinárodní spolupráce

a) plní funkci

1. národní koordinační jednotky pro vzájemnou pomoc a spolupráci s orgány jiných států a mezinárodními organizacemi v oblasti svých působností,

2. ústředního kontaktního orgánu odpovědného za spolupráci podle přímo použitelného předpisu upravujícího spolupráci v oblasti spotřebních daní[2]),

3. ústředního úřadu zajišťujícího výměnu informací mezi členskými státy Evropské unie (dále jen „členský stát“) navzájem a mezi členskými státy a Evropskou komisí v řízení o vydání jednotného povolení nebo integrovaného povolení,

4. orgánu odpovědného podle mezinárodní smlouvy, která je součástí právního řádu (dále jen „mezinárodní smlouva“), za doručování písemnosti nebo oznamování rozhodnutí celních orgánů jiných států,

5. ústředního kontaktního orgánu, dílčího kontaktního orgánu nebo kontaktního útvaru při vymáhání některých finančních pohledávek, a to z pověření ministerstva,

6. kontaktního orgánu při provádění mezinárodní spolupráce při správě daní, a to z pověření ministerstva,

b) provádí dohled nad

1. osobami, o kterých existuje důvodné podezření, že porušily právní předpisy státu, který je druhou smluvní stranou mezinárodní smlouvy (dále jen „druhá smluvní strana“),

2. dopravními prostředky a kontejnery, o kterých existuje důvodné podezření, že byly, jsou nebo mohou být použity v rozporu s právními předpisy druhé smluvní strany,

3. pohybem zboží, o kterém je známo, že by mohlo způsobit podstatné porušení právních předpisů druhé smluvní strany,

4. místem, o kterém je známo, že je spojeno s porušováním právních předpisů druhé smluvní strany,

c) přijímá po dohodě s celními orgány jiných států nezbytná opatření umožňující, aby se s vědomím a pod kontrolou orgánů celní správy nezákonné nebo podezřelé dodávky obsahující nebezpečné látky a věci dostaly na místo určení v neporušené formě nebo úplně nebo částečně zaměněné.

(4) Generální ředitelství cel v oblasti evidence a statistiky

a) je správcem centrálního informačního systému orgánů celní správy,

b) vede centrální evidenci o kontrolovaném zboží a další evidence a registry nezbytné pro výkon působnosti orgánů celní správy,

c) zabezpečuje sběr a zpracování informací o

1. zboží, které bylo propuštěno do celního režimu,

2. obchodu uvnitř Evropské unie, kterým se pro účely tohoto zákona rozumí obchod se zbožím mezi Českou republikou a jiným členským státem Evropské unie (dále jen „jiný členský stát“) za podmínek stanovených přímo použitelným předpisem Evropské unie[3]),

3. vybraných výrobcích, u kterých vznikla daňová povinnost ke spotřební dani.

(5) Generální ředitelství cel

a) zabezpečuje pro potřeby orgánů celní správy, orgánů Finanční správy České republiky (dále jen „orgány finanční správy“) a ministerstva laboratorní zkoumání a analýzu vzorků zboží, jeho kriminalisticko-technické zkoumání, kriminalistické analýzy a rozbory,

b) pro potřeby výuky, výcviku, zkoušek a expertizní činnosti nebo pro výkon jiné činnosti v rámci výkonu svojí působnosti drží, skladuje a používá

1. vybrané výrobky,

2. látky a věci podléhající regulaci podle jiných právních předpisů, zejména zbraně, střelivo, výbušniny, výbušné předměty, omamné a psychotropní látky, prekursory drog, jedy, padělky peněz, cenin a cenných papírů (dále jen „nebezpečné látky a věci“),

3. zboží porušující práva k duševnímu vlastnictví,

4. věci sloužící k provozování hazardních her,

c) v rámci spolupráce s orgány veřejné moci zejména technicky zabezpečuje použití zpravodajské a zabezpečovací techniky nebo sledování osob a věcí, pokud příslušný orgán veřejné moci doloží, že použití je povoleno podle jiného právního předpisu,

d) při plnění svých úkolů spolupracuje s ozbrojenými silami a bezpečnostními sbory.

§ 5

Vnitřní činnosti

Generální ředitelství cel prošetřuje prostřednictvím speciálního inspekčního útvaru podezření z protiprávního jednání celníků nebo občanských zaměstnanců spočívající v porušování povinností vyplývajících ze služebního nebo pracovního poměru.

HLAVA III

Celní úřady

§ 6

Územní působnost a sídlo

(1) Celními úřady jsou

a) Celní úřad v Praze se sídlem v Praze, vykonávající působnost ve správním obvodu hlavního města Prahy,

b) Celní úřad pro Středočeský kraj se sídlem v Praze, vykonávající působnost ve správním obvodu Středočeského kraje,

c) Celní úřad v Plzni se sídlem v Plzni, vykonávající působnost ve správním obvodu Jihočeského kraje, Karlovarského kraje a Plzeňského kraje,

d) Celní úřad v Liberci se sídlem v Liberci, vykonávající působnost ve správním obvodu Královéhradeckého kraje, Libereckého kraje, Pardubického kraje a Ústeckého kraje,

e) Celní úřad v Brně se sídlem v Brně, vykonávající působnost ve správním obvodu Jihomoravského kraje a Kraje Vysočina,

f) Celní úřad v Ostravě se sídlem v Ostravě, vykonávající působnost ve správním obvodu Moravskoslezského kraje, Olomouckého kraje a Zlínského kraje.

(2) Celní úřad vykonává vybranou působnost na celém území České republiky.

(3) Dojde-li ke změně území správních obvodů krajů, změní se stejně i územní působnost celních úřadů, a to od prvního dne kalendářního roku následujícího po dni, kdy nabyl účinnosti zákon, kterým se mění hranice správních obvodů krajů, ledaže by nabyl účinnosti prvního dne kalendářního roku.

§ 7

Ředitel

Celní úřad řídí ředitel, kterým může být pouze celník. Ředitele zastupuje zástupce ředitele, kterým může být pouze celník.

§ 8

Věcná působnost

(1) Celní úřad vykonává

a) působnosti, stanoví-li jiný právní předpis nebo přímo použitelný předpis Evropské unie, že je vykonávají celní orgány,

b) správu cel,

c) správu daní a jiných peněžitých plnění, stanoví-li tak jiný právní předpis.

(2) Celní úřad je obecným správcem daně vykonávajícím správu placení peněžitých plnění v rámci dělené správy, která jsou příjmem veřejného rozpočtu podle daňového řádu.

(3) Celní úřad se podílí na zajišťování úkolů souvisejících s rozvojem mezistátních styků a mezinárodní spolupráce, jakož i úkolů, které vyplývají pro Českou republiku z mezinárodních smluv a z členství v mezinárodních organizacích.

(4) Celní úřad v oblasti mezinárodní spolupráce

a) provádí dohled nad

1. osobami, o kterých existuje důvodné podezření, že porušily právní předpisy druhé smluvní strany,

2. dopravními prostředky a kontejnery, o kterých existuje důvodné podezření, že byly, jsou nebo mohou být použity v rozporu s právními předpisy druhé smluvní strany,

3. pohybem zboží, o kterém je známo, že by mohlo způsobit podstatné porušení právních předpisů druhé smluvní strany,

4. místem, o kterém je známo, že je spojeno s porušováním právních předpisů druhé smluvní strany,

b) přijímá po dohodě s celními orgány jiných států nezbytná opatření umožňující, aby se s vědomím a pod kontrolou orgánů celní správy nezákonné nebo podezřelé dodávky obsahující nebezpečné látky a věci dostaly na místo určení v neporušené formě nebo úplně nebo částečně zaměněné,

c) z pověření ministerstva plní funkci dílčího kontaktního orgánu nebo kontaktního útvaru při vymáhání některých finančních pohledávek,

d) z pověření ministerstva plní funkci kontaktního orgánu při provádění mezinárodní spolupráce při správě daní.

(5) Celní úřad v rámci spolupráce s orgány veřejné moci zejména provádí asistenční činnost, kterou se pro účely tohoto zákona rozumí podpora poskytovaná celním úřadem jinému orgánu celní správy nebo orgánu finanční správy, ministerstvu nebo Úřadu pro zastupování státu ve věcech majetkových na základě jejich žádosti a v rozsahu

nezbytném pro výkon jejich působnosti, a to ve formě

a) poskytování informací a podkladů,

b) předvádění osob k řízení podle jiných právních předpisů, s výjimkou vojáků v činné službě a příslušníků bezpečnostních sborů,

c) zajištění ochrany osob a majetku,

d) zajištění dodržování veřejného pořádku v místnostech nebo prostorech určených k užívání těmito orgány,

e) doprovodu při přemístění osoby zadržené nebo věci zajištěné orgánem činným v trestním řízení.

(6) Celní úřad

a) stanovuje celní prostor celního úřadu a usměrňuje pohyb osob a dopravních prostředků v tomto prostoru,

b) vede evidenci o kontrolovaném zboží a vede další evidence a registry,

c) pro potřeby výuky, výcviku, zkoušek a expertizní činnosti nebo pro výkon jiné činnosti při výkonu svojí působnosti drží, skladuje a používá

1. vybrané výrobky,

2. nebezpečné látky a věci,

3. zboží porušující práva k duševnímu vlastnictví,

d) vydává

1. osvědčení o způsobilosti dopravních prostředků, s výjimkou drážních vozidel, pro dopravu zboží pod celní závěrou, a ověřuje tuto způsobilost i po vydání osvědčení,

2. osvědčení o způsobilosti kontejnerů pro přepravu zboží pod celní závěrou a ověřuje tuto způsobilost i po vydání osvědčení,

e) pátrá po zboží protiprávně dovezeném nebo vyvezeném nebo odňatém celnímu dohledu a zjišťuje osoby, které

1. zboží celnímu dohledu odňaly,

2. se tohoto odnětí zúčastnily, nebo

3. toto zboží držely nebo získaly,

f) zabezpečuje sběr a zpracování informací do centrálního informačního systému orgánů celní správy.

(7) Vybranou působností se pro účely tohoto zákona rozumí provádění

a) vyhledávací činnosti při správě daní, správě cel, prověřování povinností souvisejících s úhradou časového

zpoplatnění a elektronického mýtného podle zákona upravujícího pozemní komunikace nebo prověřování plnění povinností souvisejících se sběrem, zpracováním a poskytováním údajů pro statistické účely podle celního zákona,

b) postupu k odstranění pochybností, daňové kontroly nebo jiných kontrolních postupů při správě daní, správě cel, prověřování povinností souvisejících s úhradou časového zpoplatnění a elektronického mýtného podle zákona upravujícího pozemní komunikace nebo prověřování plnění povinností souvisejících se sběrem, zpracováním a poskytováním údajů pro statistické účely podle celního zákona,

c) vymáhání peněžitých plnění spravovaných celním úřadem, včetně správy placení peněžitých plnění v rámci dělené správy, u níž přešla příslušnost v souvislosti s tímto vymáháním,

d) doručování písemností.

§ 9

Věcná působnost vybraných celních úřadů

(1) Celní úřad v Ostravě

a) vydává na základě žádosti rozhodnutí týkající se závazné informace podle přímo použitelného předpisu Evropské unie a tato rozhodnutí zrušuje nebo prohlašuje za neplatná,

b) rozhoduje o povolení pro přístup k systému TIR.

(2) Celní úřad v Brně

a) prohlašuje část území České republiky za svobodné pásmo,

b) je v řízení o povolení záměru týkajícího se pozemku nebo stavby, které jsou ve svobodném pásmu, dotčeným orgánem příslušným k vydání vyjádření,

c) rozhoduje o udělení povolení být ručitelem a vydávat celní doklady pro určitý celní režim nebo druh přepravy zboží podle mezinárodní smlouvy.

(3) Celní úřad v Plzni

a) vydává, pozastavuje, mění nebo zrušuje

1. povolení oprávněného hospodářského subjektu podle přímo použitelného předpisu Evropské unie [6]),

2. osvědčení schváleného hospodářského subjektu podle přímo použitelného předpisu Evropské unie [7]),

b) kontroluje, zda podmínky, které musí oprávněný hospodářský subjekt nebo schválený hospodářský subjekt splňovat, trvají i po vydání povolení nebo osvědčení,

c) rozhoduje o povolení zprostit povinnosti poskytnout jistotu a o pozastavení, změně nebo zrušení tohoto

povolení,

d) rozhoduje o povolení ručitele, povolení uživatele souborné jistoty a povolení uživatele souborné jistoty se sníženou částkou jistoty, a o pozastavení, změně nebo zrušení tohoto povolení.

(4) Celní úřad v Praze rozhoduje o povolení ručitele pro poskytnutí jednotlivé jistoty s použitím záručního dokladu.

(5) Ministerstvo stanoví vyhláškou minimální prahovou hodnotu pro počet a objem dovozních operací, které jsou dostatečné pro vydání osvědčení schváleného hospodářského subjektu podle přímo použitelného předpisu Evropské unie[9]).

§ 10

Zvláštní ustanovení o místní příslušnosti

(1) Nelze-li určit místní příslušnost celního úřadu podle jiného zákona, je místně příslušný Celní úřad v Plzni.

(2) K provádění úkonů podle jiného právního předpisu při výrobě, úpravě, skladování nebo evidenci lihu je místně příslušný celní úřad, v jehož územním obvodu je líh vyráběn, upravován nebo skladován.

(3) Kontrolní postup, který je výkonem vybrané působnosti, provede celní úřad, který jej zahájil nejdříve.

(4) Řízení nebo jiný postup při vymáhání peněžitého plnění spravovaného celním úřadem, včetně správy placení peněžitého plnění v rámci dělené správy, u níž přešla příslušnost v souvislosti s tímto vymáháním, provede celní úřad, který jej zahájil nejdříve, nedohodnou-li se celní úřady jinak.

HLAVA IV

Zvláštní ustanovení o řízení

§ 11

Zvláštní ustanovení o nahlížení do spisu při správě daní

(1) Oprávnění daňového subjektu nahlížet do spisu lze vykonávat buď v sídle příslušného orgánu celní správy, anebo na jeho pracovišti, a to podle toho, kde je spis nebo jeho příslušná část umístěna.

(2) Příslušný orgán celní správy na požádání bezodkladně informuje daňový subjekt, na jakém místě je umístěn jeho spis nebo jeho příslušná část.

(3) Příslušný orgán celní správy při umístění spisu nebo jeho příslušné části přihlédne zejména k dostupnosti spisu pro daňový subjekt a k hospodárnosti výkonu správy daní.

(4) Daňový subjekt má právo se seznámit s obsahem písemnosti zakládané do spisu v souvislosti s výkonem vybrané působnosti, pokud není součástí vyhledávací části spisu, také u celního úřadu příslušného k vydání

rozhodnutí ve věci, o které se vede řízení, kterého se vybraná působnost týká, jde-li o

a) podání učiněné elektronicky,

b) úřední záznam,

c) protokol,

d) zprávu o daňové kontrole,

e) rozhodnutí,

f) další písemnosti, pokud byly celním úřadem doručeny elektronicky.

§ 11a

Zvláštní ustanovení o poskytování informací

Pověřený celní orgán může pro účely trestního řízení nebo pro účely zahájení trestního řízení žádat od správce daně informace získané při správě daní, je-li to nezbytné pro plnění konkrétního úkolu v oblasti boje proti trestné činnosti v případech, kdy jsou celní orgány orgány činnými v trestním řízení. Poskytnutí informací podle tohoto ustanovení není porušením povinnosti mlčenlivosti podle daňového řádu.

§ 11b

Zvláštní ustanovení o plné moci při výkonu vybrané působnosti

Plná moc vztahující se k vybrané působnosti, s výjimkou vybrané působnosti při správě cel, uplatněná u celního úřadu příslušného k vydání rozhodnutí ve věci, o které se vede řízení, kterého se vybraná působnost týká, je účinná vůči jinému celnímu úřadu, který vykonává tuto vybranou působnost.

§ 11c

Zvláštní ustanovení o daňové informační schránce

(1) Ustanovení daňového řádu upravující daňovou informační schránku se použijí pro celý rozsah působnosti orgánů celní správy.

(2) Přístup do daňové informační schránky zřízené orgánem celní správy je možný také prostřednictvím Systému jednotné správy uživatelů a digitálního podpisu podle přímo použitelného předpisu Evropské unie[14]), a to v případě, že tento orgán celní správy zveřejnil způsobem umožňujícím dálkový přístup skutečnost, že je technicky vybaven pro využití tohoto přístupu.

§ 11d

Zvláštní ustanovení o oznamování přestupku

(1) Zjistí-li orgán celní správy při zastavení osoby nebo dopravního prostředku skutečnosti důvodně nasvědčující podezření, že došlo ke spáchání přestupku, k řízení o němž není orgán celní správy příslušný, oznámí tyto skutečnosti, včetně údajů o osobě a dopravním prostředku, příslušnému správnímu orgánu.

(2) Orgán celní správy učiní nezbytná šetření ke zjištění osoby podezřelé ze spáchání přestupku a k zajištění důkazních prostředků nezbytných pro pozdější dokazování před správním orgánem; k tomu je oprávněn vyžadovat vysvětlení.

(3) O skutečnostech zjištěných podle odstavců 1 a 2 sepíše orgán celní správy úřední záznam.

(4) Oznámení podle odstavce 1 učiní celní úřad nejpozději do 30 dnů ode dne, kdy se o přestupku dozví. Oznámení podle odstavce 1 není porušením povinnosti mlčenlivosti podle daňového řádu.

§ 11e

Zvláštní ustanovení o kontrolním nákupu

(1) Kontrolní nákup je oprávněn provádět orgán celní správy při prověřování plnění povinností stanovených zákonem upravujícím

a) spotřební daně,

b) povinné značení lihu,

c) pohonné hmoty,

d) daň ze zemního plynu a některých dalších plynů, daň z pevných paliv a daň z elektřiny,

e) hazardní hry,

f) působnost orgánů Celní správy České republiky v souvislosti s vymáháním práv duševního vlastnictví.

(2) Pro účely kontrolního nákupu se na jednání prodejce a orgánu celní správy hledí jako na uzavření smlouvy. Provedení kontrolního nákupu není porušením povinnosti orgánem celní správy související s prodejem a nákupem věci stanovené zákonem podle odstavce 1.

(3) Neodporuje-li to povaze předmětu kontrolního nákupu nebo není-li způsobena prodejci majetková újma, lze od smlouvy, která byla uzavřena jednáním při kontrolním nákupu, odstoupit. Má-li být předmět kontrolního nákupu současně zadržen, nemusí být při odstoupení od smlouvy předán prodejci.

(4) Orgán celní správy oznámí prodejci, že provedený nákup byl kontrolní, bezprostředně po ukončení nákupu

nebo, není-li to s ohledem na formu prodeje možné, do 14 dnů od převzetí plnění anebo nejpozději do okamžiku splnění účelu prověřování plnění povinností stanovených zákonem podle odstavce 1.

(5) Pokud to povaha předmětu kontrolního nákupu umožňuje, orgán celní správy jej vrátí prodejci bezprostředně po oznámení podle odstavce 4. Náklady spojené s vrácením předmětu kontrolního nákupu nese orgán celní správy.

(6) Prodejce je povinen vrátit orgánu celní správy zaplacenou cenu, a to

a) bez zbytečného odkladu, umožňuje-li to forma prodeje, nebo

b) do 14 dnů ode dne, kdy vrácený předmět kontrolního nákupu převzal nebo měl možnost jej převzít.

HLAVA V

Zadržení věci, obalu nebo dopravního prostředku a náhrada nákladů

§ 11f

Zadržení věci

(1) Orgán celní správy

a) zadrží věc, pokud tak stanoví zákon nebo přímo použitelný předpis Evropské unie,

b) může zadržet věc pro účely úhrady nedoplatku evidovaného u orgánu celní správy nebo orgánu finanční správy nebo

c) může zadržet věc pro účely řízení o přestupku, k jehož projednání je orgán celní správy příslušný.

(2) Zadržení věci provede orgán celní správy, který jako první zjistí důvody pro zadržení.

(3) Osoba, která má věc v době zadržení u sebe, vydá zadrženou věc orgánu celní správy. Odmítne-li její vydání, orgán celní správy věc odebere.

(4) Orgán celní správy určí místo a způsob uskladnění zadržené věci. Orgán celní správy může zadrženou věc ponechat osobě, které byla zadržena. Tato osoba ji nesmí zničit ani s ní jinak nakládat s výjimkou jejího držení nebo skladování.

(5) O zadržení sepíše orgán celní správy podle povahy věci protokol nebo úřední záznam.

§ 11g

Vrácení zadržené věci

Orgán celní správy vrátí zadrženou věc, pokud

a) nebylo rozhodnuto o jejím propadnutí nebo zabrání,

b) nebyla prodána, přenechána nebo zničena orgánem celní správy podle jiného zákona nebo podle přímo použitelného předpisu Evropské unie,

c) do prvního pracovního dne následujícího po dni jejího zadržení pro účely úhrady nedoplatku nebyl příslušným orgánem vydán exekuční příkaz prodejem této věci,

d) marně uplynula lhůta pro sdělení příslušného orgánu veřejné moci, že je s touto věcí nakládáno v rozporu s jiným zákonem nebo přímo použitelným předpisem Evropské unie.

§ 11h

Postup vrácení zadržené věci

(1) Orgán celní správy vrátí zadrženou věc vlastníkovi bez zbytečného odkladu poté, co nastane důvod pro její vrácení.

(2) Orgán celní správy vrátí zadrženou věc osobě, které byla zadržena,

a) není-li vlastník znám, nebo si věc nevyzvedl, a to ani na výzvu orgánu celní správy, nebo

b) je-li takové vrácení zjevně účelnější nebo hospodárnější než vrácení vlastníkovi.

(3) O vrácení zadržené věci sepíše orgán celní správy protokol.

§ 11i

Zabrání zadržené věci

(1) Není-li vlastník nebo osoba, které byla věc zadržena, známa, nebo si věc nevyzvedla, a to ani na výzvu orgánu celní správy, může orgán celní správy rozhodnout o jejím zabrání. Včas podané odvolání proti tomuto rozhodnutí má odkladný účinek.

(2) Příjemcem rozhodnutí o zabrání věci je

a) vlastník této věci a

b) osoba, které byla tato věc zadržena.

(3) Není-li žádný příjemce rozhodnutí o zabrání věci znám, orgán celní správy

a) vyvěsí toto rozhodnutí na své úřední desce po dobu 60 dnů a

b) uvede ve výroku tohoto rozhodnutí den, čas a místo zadržení věci, popřípadě další zpřesňující okolnosti nebo

údaje.

(4) Vlastníkem zabrané věci se stává stát.

§ 11j

Zadržení věci při výkonu jiné působnosti orgánu celní správy

(1) Zadrží-li orgán celní správy věc v případě, že jiný zákon stanoví, že orgán celní správy toto zadržení provádí při výkonu jiné působnosti z důvodu zjištění skutečnosti nasvědčující tomu, že věc je předmětem porušení povinnosti podle tohoto jiného zákona, orgán celní správy bezodkladně informuje o zadržení orgán veřejné moci, který je příslušný k řízení ve věci porušení právních předpisů, a věc mu předá.

(2) Nepřevezme-li příslušný orgán veřejné moci zadrženou věc do 10 pracovních dnů ode dne obdržení informace o zadržení, orgán celní správy věc vrátí.

(3) Orgán celní správy v případě podle odstavce 1 učiní nezbytná šetření ke zjištění totožnosti osoby podezřelé z porušení povinnosti podle jiného zákona a k zajištění důkazních prostředků nezbytných pro pozdější dokazování před příslušným orgánem veřejné moci.

(4) Orgán celní správy o předání zadržené věci a podkladů příslušnému orgánu veřejné moci podle povahy věci sepíše protokol nebo úřední záznam.

§ 11k

Společná ustanovení pro zadržení věci

(1) Při zadržení věci orgánem celní správy se postupuje podle daňového řádu.

(2) Orgán celní správy zadrží věc bez ohledu na práva třetích osob.

(3) Osoba, jejíž práva byla zadržením věci dotčena, může proti zadržení věci podat stížnost.

(4) Převezme-li orgán celní správy od jiného orgánu veřejné moci věc zadrženou nebo zajištěnou podle jiného zákona, postupuje orgán celní správy po tomto převzetí obdobně jako v případě, že věc zadržel sám.

§ 11l

Zadržení obalu nebo dopravního prostředku

(1) Orgán celní správy spolu se zadrženou věcí může zadržet také obal nebo dopravní prostředek, který věc dopravuje. Ustanovení o zadržení věci orgánem celní správy a náhradě nákladů v souvislosti se zadržením věci se obdobně použijí také pro zadržení obalu nebo dopravního prostředku.

(2) Obalem se pro účely zadržení věci orgánem celní správy rozumí prodejní obal zadržené věci, popřípadě také skupinový obal nebo přepravní obal podle zákona upravujícího obaly.

(3) Orgán celní správy vrátí obal nebo dopravní prostředek dříve než zadrženou věc, pokud

a) je hodnota obalu nebo dopravního prostředku ve zjevném nepoměru k povaze přestupku nebo k předpokládané výši daně, je-li zadržená věc předmětem daně, a

b) vrácením obalu nebo dopravního prostředku nedojde k porušení stavu zadržené věci.

§ 11m

Náhrada nákladů v souvislosti se zadržením věci

(1) Bylo-li rozhodnuto o propadnutí nebo zabrání věci, kterou zadržel orgán celní správy, vzniká povinnost nahradit náklady

a) na její skladování a další náklady spojené s jejím zadržením,

b) spojené s její správou a zničením, pokud ji orgán celní správy zničil podle jiného zákona nebo podle přímo použitelného předpisu Evropské unie.

(2) Povinnost nahradit náklady podle odstavce 1 vzniká

a) pachateli přestupku,

b) vlastníku věci, pokud o přestupku v době jeho spáchání věděl nebo vědět měl a mohl a pokud není znám pachatel přestupku, nebo

c) osobě, které byla věc zadržena, pokud pachatel přestupku ani vlastník věci nejsou známi.

(3) Prokáže-li se v navazujícím řízení, že došlo k porušení povinnosti, které bylo důvodem zadržení věci, a současně nebylo rozhodnuto o jejím propadnutí nebo zabrání, vzniká povinnost nahradit náklady na skladování a další náklady spojené se zadržením této věci

a) vlastníku věci, nebo

b) osobě, které byla věc zadržena, pokud vlastník věci není znám.

(4) Nevyzvedne-li si vlastník zadržené věci ani osoba, které byla tato věc zadržena, tuto věc na výzvu orgánu celní správy, vzniká jim společná a nerozdílná povinnost nahradit náklady na další skladování této věci až do jejího vrácení, nebo zabrání, popřípadě další nezbytné náklady.

§ 11n

Správa náhrady nákladů v souvislosti se zadržením věci

(1) Vznikne-li osobě povinnost nahradit náklady, které vznikly orgánu celní správy při zadržení, prodeji, zničení, přenechání, propadnutí nebo zabrání věci podle tohoto nebo jiného zákona nebo podle přímo použitelného předpisu Evropské unie, orgán celní správy stanoví náhradu těchto nákladů, dosahuje-li výše alespoň 500 Kč.

(2) Náhrada nákladů je splatná třicátý den po dni oznámení rozhodnutí o jejím stanovení povinné osobě.

(3) Náhradu nákladů podle odstavce 1 lze stanovit nejdéle do 1 roku od konce kalendářního roku, ve kterém se o nich orgán celní správy dozvěděl, nejpozději však do 3 let od konce kalendářního roku, ve kterém osobě vznikla povinnost tyto náklady nahradit, a byly splněny podmínky pro stanovení těchto nákladů.

(4) Náhrada nákladů se spravuje podle daňového řádu.

ČÁST DRUHÁ

Kontrola, ochrana názvu a označení celní správy

§ 12

Kontrola

(1) Orgány celní správy přijímají upozornění fyzických a právnických osob na nedostatky v činnosti orgánů celní správy, celníka nebo občanského zaměstnance, anebo na skutečnost, že se celník nebo občanský zaměstnanec dopustil jednání, které naplňuje znaky trestného činu, přestupku nebo kázeňského přestupku.

(2) Orgán celní správy do 30 dnů ode dne přijetí upozornění vyrozumí toho, kdo je učinil a požádal o poskytnutí takové informace, o přijatých opatřeních. Oznámení skutečnosti nasvědčující tomu, že byl spáchán trestný čin, tím není dotčeno.

§ 13

Ochrana názvu

Slova „celní správa“ nebo jejich překlady anebo slova od nich odvozená nesmí být obsažena v

a) obchodní firmě,

b) názvu právnické osoby,

c) názvu orgánů nebo organizačních složek právnických osob a jiných organizací,

d) označení výrobků nebo služeb, nebo

e) jiném označení, používaném při činnosti fyzické nebo právnické osoby.

§ 14

Služební stejnokroj, označení a odznaky

(1) Celník vykonává službu ve služebním stejnokroji celní správy nebo v občanském oděvu v závislosti na povaze konkrétní činnosti a potřebě efektivního výkonu působnosti orgánů celní správy.

(2) Služební stejnokroj celníka je oprávněn nosit jen celník. Bývalý celník může na základě souhlasu generálního ředitele nosit služební stejnokroj s odlišujícím označením při vhodných příležitostech.

(3) Celní správa může užívat zvláštní barevné provedení a označení svých služebních vozidel.

(4) Ministerstvo stanoví vyhláškou

a) druhy a vzory služebních stejnokrojů,

b) vzory odznaků celní správy,

c) způsob vnějšího označení celní správy,

d) vzory zvláštního barevného provedení a označení služebních vozidel celní správy,

e) podmínky pro udělení souhlasu nosit služební stejnokroj s odlišujícím označením, vzor odlišujícího označení a vhodné příležitosti podle odstavce 2.

ČÁST TŘETÍ

Výkon některých funkcí, povinnosti, oprávnění a prostředky celníka a občanského zaměstnance

HLAVA I

Obecná ustanovení

§ 15

Celník a občanský zaměstnanec

(1) Působnost orgánů celní správy vykonávají celníci, kterými jsou fyzické osoby vykonávající v celní správě službu podle zákona upravujícího služební poměr příslušníků bezpečnostních sborů.

(2) Působnost orgánů celní správy dále vykonávají občanští zaměstnanci, kterými se pro účely tohoto zákona

rozumí fyzické osoby vykonávající v celní správě činnosti v pracovním poměru.

§ 16

Právní jednání v orgánech celní správy

(1) Právně jedná jménem státu ve všech věcech v orgánech celní správy pouze generální ředitel nebo jeho zástupce.

(2) V případech stanovených vnitřním předpisem celní správy nebo na základě písemného pověření generálního ředitele může právně jednat jménem státu i jiný celník nebo občanský zaměstnanec.

§ 17

Předpoklady pro výkon některých funkcí

Pro výkon funkce ředitele orgánu celní správy a jeho zástupce a další funkce až do úrovně vedoucího pracoviště nebo jiného organizačního útvaru orgánu celní správy musí celník kromě předpokladů stanovených zákonem o služebním poměru příslušníků bezpečnostních sborů splňovat další předpoklady vymezené zákonem, kterým se stanoví některé další předpoklady pro výkon některých funkcí obsazovaných ustanovením nebo jmenováním příslušníků Policie České republiky (dále jen „policie“) a příslušníků Vězeňské služby České republiky.

HLAVA II

Základní povinnosti

§ 18

Zdvořilost

Celník i občanský zaměstnanec je při výkonu působnosti orgánů celní správy povinen dodržovat pravidla zdvořilosti a dbát cti, vážnosti a důstojnosti osob i své vlastní.

§ 19

Přiměřenost postupu

Celník a občanský zaměstnanec jsou povinni

a) dbát, aby nikomu v důsledku jejich postupu nevznikla bezdůvodná újma,

b) dbát, aby jejich rozhodnutím neprovést úkon nevznikla osobám, jejichž bezpečnost je ohrožena, bezdůvodná

újma,

c) postupovat tak, aby případný zásah do práv a svobod osob, vůči nimž jejich úkon směřuje, nebo osob nezúčastněných nepřekročil míru nezbytnou k dosažení účelu sledovaného tímto úkonem.

§ 20

Prokazování příslušnosti

(1) Celník je povinen při výkonu služby prokázat příslušnost k celní správě.

(2) Celník, který nosí při výkonu služby služební stejnokroj, prokazuje příslušnost k celní správě služebním stejnokrojem, který je opatřen identifikačním znakem celní správy.

(3) V případě, že celník nenosí při výkonu služby služební stejnokroj, prokazuje příslušnost k celní správě služebním průkazem nebo služebním odznakem a ústním prohlášením „celní správa“. Ministerstvo stanoví vyhláškou náležitosti a vzor služebního průkazu a služebního odznaku a způsob prokazování příslušnosti k celní správě služebním průkazem nebo služebním odznakem.

(4) Pouze ústním prohlášením „celní správa“ prokazuje celník příslušnost k celní správě ve výjimečných případech, kdy okolnosti služebního zákroku neumožňují tuto příslušnost prokázat služebním stejnokrojem, služebním průkazem nebo služebním odznakem. V takových případech se celník prokáže služebním průkazem nebo služebním odznakem bezprostředně poté, kdy to okolnosti služebního zákroku dovolí.

(5) Povinnost prokázat příslušnost k celní správě nemá celník, který tuto příslušnost oprávněně zastírá.

(6) Občanský zaměstnanec se při výkonu působnosti orgánů celní správy prokazuje průkazem občanského zaměstnance a ústním prohlášením „celní správa“. Ministerstvo stanoví vyhláškou náležitosti a vzor průkazu občanského zaměstnance a způsob prokazování příslušnosti k celní správě průkazem občanského zaměstnance.

HLAVA III

Povinnosti celníka

§ 21

Povinnosti při služebních úkonech

(1) Služebním úkonem je jednání celníka směřující k výkonu působnosti orgánů celní správy.

(2) Služebním zákrokem je služební úkon, při kterém dochází k přímému vynucování splnění povinnosti nebo k ochraně práv a jiných oprávněných zájmů, za použití donucovacích prostředků nebo zbraně.

(3) Služebním zákrokem pod jednotným velením je služební zákrok podle odstavce 2, na kterém se podílí více

zakročujících celníků, kdy o použití donucovacích prostředků nebo zbraně rozhodne celník pověřený řízením služebního zákroku. O použití donucovacích prostředků nebo zbraně může na místě zákroku rozhodnout též nadřízený celníka pověřeného řízením služebního zákroku, který tímto rozhodnutím přebírá řízení služebního zákroku až do ukončení zákroku. Rozhodnutí o použití donucovacích prostředků nebo zbraně musí být zadokumentováno na zvukovém, obrazovém nebo písemném záznamu.

(4) Na celníka pověřeného řízením služebního zákroku, který rozhodl o použití donucovacích prostředků nebo zbraně podle odstavce 3, přecházejí povinnosti celníků podle § 46 a 47.

§ 22

Poučovací povinnost

Pokud je služební úkon spojen se zásahem do práv nebo svobod osob, je celník provádějící služební úkon, pokud to dovolují povaha nebo okolnosti služebního úkonu, povinen tyto osoby poučit o právních důvodech služebního úkonu a o jejich právech; v opačném případě je poučí dodatečně, jakmile to okolnosti služebního úkonu dovolí.

§ 23

Podmínky pro provedení služebního úkonu

(1) Celník ve službě je povinen v mezích tohoto zákona provést služební úkon, popřípadě učinit jiná opatření nezbytná k provedení služebního úkonu, zejména vyrozumět nejbližší orgán celní správy nebo útvar policie, je-li páchán trestný čin nebo přestupek, anebo je-li důvodné podezření z jejich páchání.

(2) Celník má povinnost podle odstavce 1 i v době mimo službu, je-li bezprostředně ohrožen život, zdraví nebo svoboda osob anebo majetek nebo došlo-li k útoku na tyto hodnoty.

§ 24

Zákaz provedení služebního úkonu

Celník neprovede služební úkon, jestliže

a) tomu brání povinnost splnit jiný úkol, jehož nesplnění by způsobilo zřejmě závažnější následky než neprovedení služebního úkonu, zejména pokud

1. plní služební úkony, při nichž používá operativně pátrací prostředky nebo podpůrné operativně pátrací prostředky,

2. pronásleduje pachatele trestného činu,

3. zakročuje pod jednotným velením,

4. vykonává šifrovou nebo kurýrní službu, při níž by mohlo dojít k ohrožení včasného předání šifrovaných zpráv nebo k ohrožení přepravovaných věcí,

5. zajišťuje bezpečnost osob, chráněných objektů nebo prostor,

6. provádí výcvik a přípravu k použití operativně pátracího prostředku nebo podpůrného operativně pátracího prostředku, nebo

7. získává poznatky ze zájmového prostředí,

b) k jejich provedení nebyl odborně vyškolen nebo vycvičen, a jestliže povaha služebního úkonu takové odborné vyškolení nebo vycvičení vyžaduje,

c) jsou jeho schopnosti sníženy v důsledku jeho zdravotního stavu nebo vlivem léků nebo jiných látek tak, že řádné provedení nebo dokončení služebního úkonu by bylo ohroženo, nebo

d) je zřejmé, že nemůže služební úkon úspěšně dokončit.

§ 25

Výzva

(1) Celník je při provádění služebního zákroku povinen, pokud to povaha a okolnosti služebního zákroku dovolují, použít odpovídající výzvy.

(2) Pokud to povaha služebního zákroku vyžaduje, použije celník před výzvou slov „Jménem zákona!“.

(3) Každý je povinen uposlechnout výzvy zakročujícího celníka.

§ 26

Výjimka z poučovací povinnosti a povinnosti prokázání příslušnosti

Okolností, která nedovoluje poučení osoby o jejích právech podle § 22, nebo která nedovoluje použít výzvy podle § 25 odst. 1, nebo která nedovoluje prokázání příslušnosti k celní správě, je zejména bezprostřední napadení celníka nebo bezprostřední ohrožení života nebo zdraví jiné osoby.

§ 27

Povinnost mlčenlivosti

(1) Celník je v případech, na něž se nevztahuje povinnost mlčenlivosti podle daňového řádu nebo jiného právního

předpisu s výjimkou zákona upravujícího služební poměr příslušníků bezpečnostních sborů, povinen zachovávat mlčenlivost o skutečnostech, se kterými se seznámil při své činnosti nebo v souvislosti s ní. Tato povinnost trvá i po skončení služebního poměru celníka.

(2) Každý, koho orgány celní správy nebo celník požádají o poskytnutí pomoci, je povinen, byl-li řádně poučen, zachovat mlčenlivost o všem, co se v souvislosti s požadovanou nebo poskytnutou pomocí dověděl.

(3) Povinnosti mlčenlivosti uložené podle tohoto zákona se nelze dovolávat vůči policejnímu orgánu, státnímu zástupci, soudu, jinému bezpečnostnímu sboru, zpravodajské službě České republiky, Národnímu úřadu pro kybernetickou a informační bezpečnost, celnímu, policejnímu nebo obdobnému orgánu členského státu nebo orgánu, který vykonává dozor nebo který vede řízení o přestupku v oblasti týkající se působnosti orgánů celní správy, pokud jde o informace potřebné k výkonu jejich působnosti.

(4) Povinnosti mlčenlivosti uložené podle tohoto zákona je oprávněn zprostit osobu uvedenou v odstavci 1 nebo 2 generální ředitel nebo jím pověřený vedoucí zaměstnanec Generálního ředitelství cel. Generálního ředitele zprošťuje mlčenlivosti uložené podle tohoto zákona ministr nebo jím pověřený vedoucí zaměstnanec ministerstva.

HLAVA IV

Oprávnění celníka

§ 28

Oprávnění požadovat vysvětlení

(1) Celník je oprávněn požadovat potřebná vysvětlení od osoby a případně ji vyzvat, aby se ve stanovenou dobu dostavila na určené místo, v případech, kdy tato osoba může přispět k objasnění skutečností důležitých pro

a) odhalení trestného činu nebo přestupku souvisejícího s porušením právních předpisů v oboru působnosti orgánů celní správy,

b) odhalení trestného činu nebo přestupku souvisejícího s porušením právních předpisů v oboru působnosti orgánů celní správy, a jejich pachatele, k němuž došlo mimo území České republiky na území Evropské unie nebo státu, s nímž má Česká republika uzavřenu mezinárodní smlouvu o spolupráci a vzájemné pomoci v celní oblasti,

c) přípravu a výkon opatření k zajištění bezpečnosti osoby, u které je prováděna evidenční ochrana osobních údajů podle tohoto zákona.

(2) O podaném vysvětlení podle odstavce 1 sepíše celník úřední záznam. Úřední záznam o podání vysvětlení týkajícího se přestupku podle odstavce 1 nelze použít jako důkazní prostředek v řízení o přestupku.

(3) Vysvětlení může odepřít osoba, která by jím sobě nebo osobě blízké způsobila nebezpečí trestního stíhání nebo nebezpečí postihu za přestupek. Vysvětlení nesmí být požadováno od osoby, která by jím porušila státem uloženou nebo uznanou povinnost mlčenlivosti, ledaže by byla této povinnosti zproštěna příslušným orgánem nebo osobou,

v jejímž zájmu tuto povinnost má. Celník je povinen osobu předem poučit o možnosti odepřít vysvětlení.

(4) Při podání vysvětlení má každý právo na právní pomoc.

(5) Kdo se dostaví na výzvu podle odstavce 1, má nárok na náhradu nutných výdajů a na náhradu ušlého výdělku. Náhradu poskytuje Generální ředitelství cel. Nárok na náhradu nemá ten, kdo se dostavil jen ve vlastním zájmu nebo pro své protiprávní jednání. Nárok na náhradu zaniká, jestliže jej osoba neuplatní do 8 dnů ode dne, kdy se na výzvu podle odstavce 1 dostavila. O tom musí být osoba předem poučena.

(6) Nevyhoví-li osoba bez dostatečné omluvy nebo bez závažných důvodů výzvě podle odstavce 1, může být předvedena celníkem na nejbližší orgán celní správy k sepsání úředního záznamu o podání vysvětlení. Úřední záznam o podání vysvětlení musí být s osobou sepsán bez zbytečného odkladu po jejím předvedení; po jeho sepsání celník osobu propustí.

(7) O předvedení sepíše celník úřední záznam.

§ 29

Oprávnění požadovat prokázání totožnosti

(1) Prokázáním totožnosti se rozumí zejména prokázání jména, data narození a v případě potřeby také adresy místa trvalého pobytu, adresy místa pobytu nebo adresy bydliště v zahraničí, rodného čísla, státní příslušnosti a čísla a druhu průkazu totožnosti. Rozsah a způsob zjišťování osobních údajů musí být přiměřené účelu zjišťování totožnosti.

(2) Celník je oprávněn požadovat prokázání totožnosti osoby, pokud

a) je podezřelá ze spáchání trestného činu nebo přestupku v souvislosti s porušením právních předpisů v oboru působnosti orgánů celní správy,

b) odpovídá popisu hledané nebo pohřešované osoby,

c) je od ní požadováno vysvětlení podle § 28,

d) je předváděna podle ustanovení tohoto zákona nebo jiného právního předpisu,

e) je u ní prováděn celní dohled nebo celní kontrola podle přímo použitelného předpisu Evropské unie,

f) vstupuje do prostor, místností a zařízení užívaných orgány celní správy, ministerstvem, orgány finanční správy nebo Úřadem pro zastupování státu ve věcech majetkových, v nichž orgány celní správy zabezpečují dodržování veřejného pořádku,

g) je oznamovatelem,

h) se jedná o výkon činností v oblasti placení peněžitých plnění a činností obecného správce daně, nebo

i) je u ní prováděna kontrola orgány celní správy podle právních předpisů patřících do oboru jejich působnosti.

(3) Celník bez zbytečného odkladu předá policii osobu, u které při zjišťování její totožnosti vznikne důvodné podezření, že jde o osobu hledanou. Celník bez zbytečného odkladu uvědomí policii, pokud se při zjišťování totožnosti zjistí, že se jedná o osobu pohřešovanou.

(4) Odmítne-li osoba uvedená v odstavci 2 prokázat svou totožnost nebo nemůže-li ji prokázat ani po předchozím poskytnutí potřebné součinnosti k prokázání své totožnosti, je celník oprávněn tuto osobu předvést na orgán celní správy k provedení služebních úkonů za účelem zjištění její totožnosti a objasnění věci. Po zjištění totožnosti osoby celník předvedenou osobu propustí, nebrání-li tomu zákonné důvody.

(5) Nezjistí-li celník totožnost osoby předvedené podle odstavce 4 do 6 hodin od předvedení, ani na základě sdělených informací ani v evidencích vedených podle jiného právního předpisu, nebo je-li podezření, že předvedená osoba uvádí nepravdivé údaje ke své osobě, předá ji nejbližšímu orgánu policie.

(6) O předvedení a provedených služebních úkonech sepíše celník úřední záznam.

§ 30

Zajištění osoby

(1) Celník je oprávněn zajistit osobu, která

a) svým jednáním bezprostředně ohrožuje svůj život anebo život nebo zdraví jiných osob,

b) má být předvedena podle jiného právního předpisu,

c) v místnostech nebo prostorech určených k užívání orgány celní správy, ministerstvem, orgány finanční správy nebo Úřadem pro zastupování státu ve věcech majetkových, v nichž orgány celní správy zabezpečují dodržování veřejného pořádku, se chová násilně nebo slovně uráží celníka nebo jinou osobu, anebo úmyslně znečišťuje či poškozuje zařízení nebo majetek státu,

d) je podezřelá ze spáchání trestného činu nebo přestupku, je-li důvodná obava, že bude v protiprávním jednání pokračovat nebo bude mařit řádné objasnění věci, nebo

e) odpovídá popisu hledané osoby.

(2) Pominou-li důvody zajištění, je celník povinen osobu ihned propustit.

(3) Zajištění může trvat nejdéle 24 hodin od okamžiku omezení osobní svobody.

(4) Po zajištění je celník povinen na žádost zajištěné osoby bez odkladu vyrozumět o této skutečnosti osobu blízkou, popřípadě jinou jí určenou osobu. Jedná-li se o osobu mladší 18 let, je celník povinen bez odkladu vyrozumět zákonného zástupce této osoby a příslušný orgán sociálně-právní ochrany dětí.

(5) Zajistí-li celník osobu hledanou nebo osobu podezřelou ze spáchání trestného činu, jehož prověřování není v působnosti orgánů celní správy, předá tuto osobu neprodleně příslušnému útvaru policie.

(6) O zajištění osoby sepíše celník úřední záznam.

§ 31

Oprávnění k omezení pohybu agresivních osob

(1) Osobě, která fyzicky napadá jinou osobu nebo celníka nebo poškozuje cizí majetek nebo se pokusí o útěk, může být omezena možnost volného pohybu připoutáním k vhodnému předmětu.

(2) Omezení volného pohybu může trvat pouze po dobu, než osoba od násilného chování upustí nebo než bude předána orgánům policie, nejdéle však 2 hodiny.

(3) O důvodech omezení volného pohybu sepíše celník úřední záznam.

§ 32

Oprávnění k použití technických prostředků k zabránění odjezdu vozidla

(1) Celník je oprávněn použít jako donucovacího prostředku podle § 44 odst. 1 písm. f) technických prostředků k zabránění odjezdu vozidla

a) je-li vozidlo zadrženo postupem podle tohoto zákona, anebo odňato nebo odstaveno podle jiného právního předpisu, nebo

b) při jeho kontrole celníkem; řidič vozidla, u něhož se kontrola provádí, musí být na použití technického prostředku k zabránění odjezdu vozidla předem upozorněn.

(2) Technických prostředků k zabránění odjezdu vozidla z důvodu uvedeného v odstavci 1 nelze použít, jde-li o vozidlo, které tvoří překážku provozu na pozemních komunikacích.

(3) Technických prostředků k zabránění odjezdu vozidla nelze použít, jde-li o vozidlo ozbrojených sil, bezpečnostního sboru, požární ochrany, vozidlo určené k poskytování zdravotnických služeb, vozidlo invalidy nebo osoby požívající výsad a imunit podle jiného právního předpisu nebo mezinárodní smlouvy.

(4) Technické prostředky k zabránění odjezdu vozidla se neprodleně odstraní

a) je-li zadržené vozidla vráceno, nebo

b) po ukončení kontroly podle odstavce 1 písm. b), pokud není vozidlo nadále

1. zadrženo postupem podle tohoto zákona, nebo

2. odňato nebo odstaveno podle jiného právního předpisu.

(5) Na použití technických prostředků k zabránění odjezdu vozidla podle odstavce 1 se nevztahují ustanovení § 44 odst. 2 až 4.

§ 33

Oprávnění odebrat zbraň

(1) Existuje-li důvodné podezření, že osoba má u sebe zbraň, které by mohlo být neoprávněně užito k násilí nebo pohrůžce násilím nebo kterou by mohla ohrozit život nebo zdraví své nebo jiné osoby, je celník oprávněn toto podezření prověřit prohlídkou a následně jí tuto zbraň odebrat, jde-li o osobu

a) předváděnou nebo zajištěnou orgány celní správy,

b) u které je prováděn celní dohled nebo celní kontrola podle přímo použitelného předpisu Evropské unie,

c) která vstupuje do prostor, místností nebo zařízení určených k užívání orgány celní správy, ministerstvem, orgány finanční správy nebo Úřadem pro zastupování státu ve věcech majetkových, v nichž celní orgány zabezpečují dodržování veřejného pořádku,

d) u které je zajišťován výkon činností v oblasti placení peněžitých plnění orgány celní správy a činností obecného správce daně,

e) u které je prováděna kontrola orgány celní správy podle právních předpisů patřících do působnosti orgánů celní správy, nebo

f) která se dostavila k podání vysvětlení podle § 28.

(2) Zbraní podle odstavce 1 se rozumí cokoliv, čím je možno učinit útok proti tělu důraznějším.

(3) O provedení prohlídky sepíše celník úřední záznam.

(4) Osobě, která zbraň vydala nebo jíž byla odebrána, vystaví celník bez zbytečného odkladu potvrzení o jejím odebrání.

(5) Nebrání-li tomu zákonné důvody, celník vydanou nebo odebranou zbraň vrátí, jakmile pominul důvod pro její vydání nebo odebrání. Osoba je povinna vrácení zbraně potvrdit podpisem.

§ 34

Oprávnění zakázat vstup na určená místa

(1) Vyžaduje-li to splnění konkrétního úkolu, je celník oprávněn přikázat každému, aby po dobu nezbytně nutnou

a) nevstupoval na celníkem určené místo,

b) se nezdržoval na celníkem určeném místě, nebo

c) setrval na celníkem určeném místě, hrozí-li vážné ohrožení života nebo zdraví.

(2) K vyznačení nebo ohraničení celníkem určeného místa může být použito technických prostředků. Je-li jako technický prostředek použit pás s označením „Celní správa“, jde o příkaz podle odstavce 1.

(3) Druhy technických prostředků a způsob jejich použití stanoví ministerstvo vyhláškou.

§ 35

Oprávnění ke kontrole osob, dopravních prostředků a poštovních a jiných zásilek

(1) Při výkonu působnosti orgánu celní správy je celník oprávněn

a) zastavovat osoby a dopravní prostředky,

b) provádět kontrolu osob, zavazadel, dopravních prostředků, jejich nákladů, přepravních a průvodních dokumentů a poštovních a jiných zásilek.

(2) Při kontrole osob, dopravních prostředků a jejich nákladů a poštovních a jiných zásilek je celník oprávněn

a) použít speciální rentgenovou nebo jinou detekční techniku,

b) provádět orientační vyšetření odběrem potu.

(3) Celník je dále oprávněn vyžadovat odborné lékařské vyšetření ke zjištění protiprávně přepravované návykové látky včetně odběru krve, moči, slin nebo potu, a to i v případě, že osobu nelze předem pro její zdravotní stav ke strpění příslušných úkonů vyzvat.

(4) Úkonům uvedeným v odstavci 2 písm. c) nebo odstavci 3 je osoba povinna se podrobit, není-li to spojeno s nebezpečím pro její zdraví.

(5) Při zastavování dopravních prostředků postupuje celník obdobně jako příslušník policie.

(6) Vyžadují-li to provozní podmínky nebo potřeba účelného provedení kontroly silničního dopravního prostředku a jeho nákladu podle odstavce 1, jsou osoby, u nichž se kontrola provádí, povinny se na vlastní náklady a nebezpečí odebrat se silničním dopravním prostředkem na nejbližší vhodné místo stanovené celníkem, kde lze kontrolu dopravního prostředku a jeho nákladu účelně provést.

(7) Stát neodpovídá za škodu, ke které došlo zdržením dopravního prostředku nebo poštovní nebo jiné zásilky v důsledku kontroly podle odstavců 1 a 6; ustanovení zákona o odpovědnosti za škodu způsobenou při výkonu veřejné moci rozhodnutím nebo nesprávným úředním postupem tím nejsou dotčena.

(8) Oprávnění celníka ke kontrole poštovních a jiných zásilek podle odstavce 1 se nevztahuje na poštovní a jiné zásilky, na jejichž obsah se vztahuje listovní tajemství.

§ 35a

Oprávnění k osobní prohlídce

(1) Při kontrole osob a dopravních prostředků a jejich nákladů je celník oprávněn provádět osobní prohlídku.

(2) Osobní prohlídka může být provedena teprve tehdy, je-li důvodný předpoklad, že kontrolovaná osoba má u sebe věc, kterou je povinna celníkovi vydat, a výzva celníka, aby kontrolovaná osoba věc vydala, je bezvýsledná.

(3) Osobní prohlídku vykoná u osoby, u které má být tato prohlídka provedena, celník stejného pohlaví.

(4) Osobní prohlídka může být na žádost kontrolované osoby provedena pouze za přítomnosti osoby, jejíž vztah je k osobě celníka a kontrolované osoby nestranný.

(5) Ustanovení odstavců 2, 3 a 4 se nepoužijí, pokud jde o nutný zákrok pro hledání zbraně.

(6) Způsob provádění osobní prohlídky stanoví ministerstvo vyhláškou.

§ 35b

Oprávnění při kontrole dopravních prostředků a jejich nákladů požadovat uhrazení nedoplatku

(1) Celník je oprávněn při kontrole dopravních prostředků a jejich nákladů požadovat po řidiči motorového vozidla uhrazení jeho nedoplatku nebo nedoplatku provozovatele tohoto vozidla na pokutě za přestupek podle zákona o silničním provozu, zákona o pozemních komunikacích nebo zákona o silniční dopravě, umožní-li mu uhrazení tohoto nedoplatku na místě kontroly motorového vozidla v hotovosti a bezhotovostním převodem, k němuž je dán platební příkaz prostřednictvím platební karty, a to pouze v případě, pokud byla tato pokuta

a) uložena celním úřadem, nebo

b) předána ke správě placení obecnému správci daně.

(2) Nedoplatkem se pro účely tohoto zákona rozumí nedoplatek, u kterého není povoleno posečkání jeho úhrady nebo rozložení jeho úhrady na splátky. Motorovým vozidlem se pro účely této hlavy rozumí také přípojné vozidlo.

(3) Poskytnutí informace o nedoplatku podle odstavce 1 provozovatele motorového vozidla řidiči tohoto vozidla není porušením mlčenlivosti podle daňového řádu.

(4) Je-li nedoplatek podle odstavce 1 uhrazen na místě kontroly motorového vozidla, celník vystaví řidiči tohoto vozidla potvrzení o jeho uhrazení.

§ 35c

Zadržení tabulek státní poznávací značky a zabránění v jízdě motorového vozidla

(1) Není-li nedoplatek podle § 35b odst. 1 uhrazen na místě kontroly motorového vozidla, přikáže celník řidiči jízdu na nejbližší vhodné místo z hlediska bezpečnosti a plynulosti provozu na pozemních komunikacích a

a) zadrží tabulky státní poznávací značky (dále jen „registrační značka“) motorového vozidla; pokud je řidič motorového vozidla odmítne na výzvu celníka vydat, tabulky registrační značky odejme, nebo

b) zabrání motorovému vozidlu v jízdě použitím technického prostředku k zabránění odjezdu vozidla.

(2) Celník o zadržení tabulek registrační značky nebo použití technického prostředku k zabránění odjezdu vozidla sepíše úřední záznam, který obsahuje

a) údaje o kontrolovaném motorovém vozidle,

b) údaje o osobě, která byla řidičem kontrolovaného motorového vozidla,

c) identifikační údaje osoby, která má nedoplatek podle § 35b odst. 1,

d) výši nedoplatku podle § 35b odst. 1,

e) údaje o celním úřadu, kde je možné nedoplatek podle § 35b odst. 1 uhradit nebo prokázat jeho uhrazení, vyzvednout zadržené tabulky registrační značky nebo se domáhat odstranění technického prostředku k zabránění odjezdu vozidla, a času, kdy je tak možné učinit,

f) poučení o důsledku zadržení tabulek registrační značky nebo použití technického prostředku k zabránění odjezdu vozidla a

g) poučení o možnosti podat stížnost podle § 35e.

(3) Celník předá stejnopis úředního záznamu podle odstavce 2 řidiči kontrolovaného motorového vozidla.

(4) Není-li řidič kontrolovaného motorového vozidla současně jeho provozovatelem, vyrozumí celní úřad o zadržení tabulek registrační značky nebo použití technického prostředku k zabránění odjezdu vozidla provozovatele tohoto vozidla, je-li to bez zbytečných obtíží možné. Ve vyrozumění provozovatele motorového vozidla, je-li osobou, která má nedoplatek podle § 35b odst. 1, uvede celní úřad údaje podle odstavce 2, s výjimkou údaje o výši nedoplatku řidiče kontrolovaného vozidla. Ve vyrozumění provozovatele motorového vozidla, který není osobou, která má nedoplatek podle § 35b odst. 1, uvede celní úřad údaje podle odstavce 2 písm. a), b) a e) až g).

(5) Škody způsobené v souvislosti se zadržením tabulek registrační značky nebo s použitím technického prostředku k zabránění odjezdu vozidla, zejména škody způsobené omezením užívání motorového vozidla, náklady spojené s jízdou motorového vozidla do místa odstavení a s odstavením tohoto vozidla jdou k tíži osoby, která má nedoplatek podle § 35b odst. 1. Odpovědnost řidiče nebo provozovatele motorového vozidla za vozidlo, náklad a

přepravované osoby není zadržením tabulek registrační značky nebo použitím technického prostředku k zabránění odjezdu vozidla dotčena.

(6) Celník není oprávněn zadržet tabulky registrační značky motorového vozidla a zabránit motorovému vozidlu v jízdě, jedná-li se o vozidlo základních složek integrovaného záchranného systému, ozbrojených sil, bezpečnostních sborů, jednotek požární ochrany, zpravodajských služeb, Horské služby, obecní policie nebo vozidlo osoby požívajíc výsad a imunit podle jiného právního předpisu nebo mezinárodní smlouvy.

(7) Celník nemusí v případech hodných zvláštního zřetele zadržet tabulky registrační značky motorového vozidla nebo zabránit motorovému vozidlu v jízdě. O tomto postupu sepíše úřední záznam, který obsahuje

a) údaje o kontrolovaném motorovém vozidle,

b) údaje o osobě, která byla řidičem kontrolovaného motorového vozidla,

c) identifikační údaje osoby, která má nedoplatek podle § 35b odst. 1,

d) výši nedoplatku podle § 35b odst. 1, a

e) důvod, pro který celník nepostupoval podle odstavce 1.

(8) O zadržení tabulek registrační značky motorového vozidla registrovaného v České republice informuje celní úřad Ministerstvo dopravy způsobem umožňujícím dálkový a nepřetržitý přístup.

§ 35d

Vrácení tabulek registrační značky a odstranění technického prostředku k zabránění odjezdu vozidla

(1) Pokud řidič motorového vozidla, který není jeho provozovatelem, a provozovatel tohoto vozidla nemají nedoplatek podle § 35b odst. 1, je řidič motorového vozidla, který není jeho provozovatelem, oprávněn

a) vyzvednout si zadržené tabulky registrační značky, nebo

b) domáhat se odstranění technického prostředku k zabránění odjezdu vozidla.

(2) Provozovatel motorového vozidla, který nemá nedoplatek podle § 35b odst. 1, je oprávněn

a) vyzvednout si zadržené tabulky registrační značky, nebo

b) domáhat se odstranění technického prostředku k zabránění odjezdu vozidla.

(3) Pokud tabulky registrační značky nebyly vyzvednuty do 1 roku od jejich zadržení, předá je celní úřad příslušnému obecnímu úřadu obce s rozšířenou působností, jde-li o tabulky registrační značky motorového vozidla registrovaného v České republice, v ostatních případech prostřednictvím zastupitelského úřadu státu poslední

registrace motorového vozidla.

(4) O vyzvednutí tabulek registrační značky motorového vozidla registrovaného v České republice podle odstavců 1 a 2 a o jejich předání příslušnému úřadu obce s rozšířenou působností podle odstavce 3 informuje celní úřad Ministerstvo dopravy způsobem umožňujícím dálkový a nepřetržitý přístup.

§ 35e

Stížnost

Proti postupu celníka nebo celního úřadu podle § 35b až 35d lze podat stížnost.

§ 36

Oprávnění k pořizování záznamů

Celník je oprávněn, je-li to nezbytné pro plnění jeho úkolů, pořizovat zvukové, obrazové nebo jiné záznamy osob a věcí nacházejících se na místech veřejně přístupných a zvukové, obrazové nebo jiné záznamy o průběhu úkonu.

§ 37

Oprávnění k plnění úkolů na území jiného státu

(1) Celník je oprávněn k výkonu působnosti orgánu celní správy na území jiného státu způsobem, v rozsahu a za podmínek stanovených mezinárodní smlouvou.

(2) Osoba pověřená celním orgánem jiného státu je oprávněna k výkonu působnosti orgánu celní správy na území České republiky způsobem, v rozsahu a za podmínek stanovených mezinárodní smlouvou.

§ 37a

Získávání poznatků o trestné činnosti

(1) Celník před zahájením úkonů trestního řízení z vlastní iniciativy nebo na základě podnětu jiné osoby anebo orgánu za účelem získání poznatků o trestné činnosti vyhledává, odhaluje, a je-li to třeba, i dokumentuje skutečnosti nasvědčující tomu, že byl spáchán trestný čin.

(2) V rámci činnosti podle odstavce 1 je celník povinen předcházet trestné činnosti.

§ 37b

Získávání poznatků ze zájmového prostředí

(1) Celník je oprávněn získávat poznatky ze zájmového prostředí. Tímto získáváním je činnost celníka, který se zastíráním skutečného účelu své činnosti aktivně vyhledává, dokumentuje a vyhodnocuje poznatky o zájmovém prostředí a osobách v něm se pohybujících. V rámci této činnosti je celník oprávněn využívat podpůrné operativně pátrací prostředky.

(2) Zájmovým prostředím se pro účely tohoto zákona rozumí prostředí, v němž lze důvodně předpokládat získání poznatků důležitých pro zamezování, odhalování a dokumentování trestných činů, ke zjišťování jejich pachatelů a k předcházení těmto trestným činům.

HLAVA V

Použití podpůrných operativně pátracích prostředků

§ 38

Oprávnění k používání podpůrných operativně pátracích prostředků

(1) Celník je při předcházení trestným činům, při získávání poznatků o trestné činnosti, v souvislosti s řízením o trestných činech a při výkonu působnosti orgánů celní správy vyplývající z mezinárodních smluv oprávněn používat podpůrné operativně pátrací prostředky, kterými jsou krycí prostředky, zabezpečovací technika, zvláštní peněžní prostředky a využití informátora.

(2) Krycí doklady je celník oprávněn používat také při výkonu působnosti orgánů celní správy podle zákona upravujícího hazardní hry a při provádění kontrolního nákupu podle tohoto zákona, pokud by bez jejich použití došlo ke zmaření tohoto výkonu nebo k ohrožení života, zdraví nebo majetku celníka nebo jiné osoby.

§ 39

Krycí prostředek

Krycím prostředkem se rozumí věc, včetně krycího dokladu, prostor nebo činnost sloužící k zastírání skutečné totožnosti osoby, k zabránění vyzrazení její činnosti nebo k zastírání činnosti orgánu celní správy.

§ 40

Krycí doklad

(1) Krycím dokladem se rozumí listina, popřípadě jiný dokument sloužící k zastírání skutečné totožnosti osoby, k zabránění vyzrazení činnosti, krycího prostředku nebo zabezpečovací techniky, k zastírání činnosti orgánu celní správy anebo k jinému podobnému účelu.

(2) Krycím dokladem nesmí být průkaz poslance nebo senátora, člena vlády, členů bankovní rady České národní banky, člena kolegia Nejvyššího kontrolního úřadu a soudce Ústavního soudu, služební průkaz soudce a státního zástupce a doklad osoby žijící nebo zemřelé.

(3) O vydání krycího dokladu rozhoduje ministr; toto vydání technicky zabezpečuje Ministerstvo vnitra.

(4) Je-li to vzhledem k povaze krycího dokladu nutné, může Ministerstvo vnitra při opatřování nebo vydávání krycího dokladu v nezbytné míře zajistit v informačních systémech vedených podle jiných právních předpisů vložení, změnu nebo vymazání potřebných informací a v odůvodněných případech blokování těchto informací. Tyto informace se zvlášť neoznačují a vedou se společně s ostatními osobními údaji, pokud Ministerstvo vnitra nestanov jinak.

(5) Orgány veřejné správy na žádost Ministerstva vnitra vydají krycí doklad a v souvislosti s jeho opatřováním, používáním a ukončením jeho používání provedou potřebná opatření. Přitom postupují tak, aby nedošlo k vyzrazení činnosti Ministerstva vnitra nebo orgánu celní správy.

§ 41

Zabezpečovací technika

Zabezpečovací technikou se rozumí technické prostředky, zařízení a jejich soubory používané za účelem zabezpečení ochrany majetku a zamezení nedovolené manipulaci se zbožím a dále k dokumentování skutečností nasvědčujících porušování právních předpisů v oboru působnosti orgánů celní správy.

§ 42

Zvláštní peněžní prostředky

(1) Zvláštními peněžními prostředky jsou vyčleněné peněžní prostředky, používané k úhradě některých výdajů v souvislosti se získáváním poznatků o trestné činnosti, používáním operativně pátracích prostředků a podpůrných operativně pátracích prostředků. Na nakládání se zvláštními peněžními prostředky se nevztahují právní předpisy upravující hospodaření s peněžními prostředky státu.

(2) Celník nakládající se zvláštními peněžními prostředky je povinen s nimi nakládat hospodárně a řádně v souladu s účelem, na který byly poskytnuty.

§ 43

Informátor

(1) Informátorem je fyzická osoba poskytující orgánům celní správy informace a služby takovým způsobem, aby nebyla vyzrazena její spolupráce s orgány celní správy.

(2) Informátorovi lze poskytnout za jeho činnost finanční nebo věcnou odměnu.

HLAVA VI

Použití donucovacích prostředků a zbraně

§ 44

Donucovací prostředky

(1) Donucovacími prostředky jsou

a) hmaty, chvaty, údery nebo kopy,

b) slzotvorný, elektrický nebo jiný obdobně dočasně zneschopňující prostředek,

c) obušek nebo jiný úderný prostředek,

d) pouta,

e) služební pes,

f) technické prostředky k zabránění odjezdu vozidla,

g) zastavovací pás a jiné prostředky k nucenému zastavení vozidla,

h) úder střelnou zbraní,

i) hrozba namířenou střelnou zbraní,

j) varovný výstřel,

k) zásahová výbuška,

l) prostředek k zamezení prostorové orientace,

m) vytlačování vozidlem.

(2) Donucovací prostředky je celník oprávněn použít v zájmu ochrany veřejného pořádku v místnostech nebo prostorech užívaných orgány celní správy, ministerstvem, orgány finanční správy nebo Úřadem pro zastupování státu ve věcech majetkových, v nichž orgány celní správy zabezpečují dodržování veřejného pořádku, a dále v zájmu ochrany bezpečnosti osob, své vlastní a majetku, proti osobě, která tyto osoby a majetek ohrožuje.

(3) Před použitím donucovacích prostředků je celník povinen vyzvat osobu, proti které zakročuje, aby upustila od protiprávního jednání, s výstrahou, že bude použito některého z donucovacích prostředků. To neplatí v případě donucovacích prostředků, jejichž povaha použití výzvy neumožňuje. Od výzvy s výstrahou může upustit jen v případě, že je ohrožen jeho život nebo zdraví nebo život nebo zdraví jiné osoby a věc nesnese odkladu.

(4) O tom, který z donucovacích prostředků použije, rozhoduje celník podle konkrétní situace tak, aby dosáhl účelu sledovaného služebním zákrokem; přitom použije takového donucovacího prostředku, který je nezbytně nutný k překonání odporu osoby, která se dopouští protiprávního jednání.

(5) Celník je povinen dbát, aby použitím donucovacího prostředku nezpůsobil osobě újmu zjevně nepřiměřenou povaze a nebezpečnosti protiprávního jednání.

§ 44a

Použití pout a prostředku k zamezení prostorové orientace

(1) Je-li důvodná obava, že může být ohrožena bezpečnost osob nebo majetku, anebo že se osoba pokusí o útěk, je celník oprávněn použít pouta nebo prostředek k zamezení prostorové orientace také u osoby

a) zajištěné,

b) zadržené,

c) zatčené,

d) dodávané do výkonu trestu odnětí svobody, zabezpečovací detence, ochranného léčení nebo ochranné výchovy nebo

e) převzaté celníkem k provedení procesních úkonů z vazby nebo výkonu trestu odnětí svobody, zabezpečovací detence, ochranného léčení nebo ochranné výchovy.

(2) Celník je oprávněn použít pouta také ke vzájemnému připoutání 2 nebo více osob, je-li důvodná obava podle odstavce 1 u všech těchto osob.

(3) Prostředek k zamezení prostorové orientace je celník oprávněn použít pouze, nelze-li účelu úkonu dosáhnout jinak.

§ 45

Použití zbraně

(1) Celník je oprávněn použít zbraň jen

a) v případě nutné obrany nebo v krajní nouzi,

b) jestliže se nebezpečný pachatel, proti němuž zakročuje, na jeho výzvu nevzdá nebo se zdráhá opustit svůj úkryt

c) nelze-li jinak překonat aktivní odpor směřující ke zmaření jeho závažného služebního zákroku,

d) aby zamezil útěku nebezpečného pachatele, jehož nemůže jiným způsobem zadržet,

e) aby odvrátil nebezpečný útok, který ohrožuje chráněný objekt orgánů celní správy nebo objekt ministerstva, orgánů finanční správy nebo Úřadu pro zastupování státu ve věcech majetkových, v nichž orgány celní správy zabezpečují dodržování veřejného pořádku, po marné výzvě, aby bylo upuštěno od tohoto útoku,

f) aby přinutil k zastavení dopravní prostředek, jehož řidič na opětovnou výzvu nebo znamení dané podle jiného právního předpisu nezastaví a nelze-li jej zastavit jiným způsobem,

g) aby zneškodnil zvíře bezprostředně ohrožující život nebo zdraví osob nebo bezprostředně ohrožující život a zdraví jiných zvířat,

h) když osoba, proti níž byl použit donucovací prostředek hrozby namířenou střelnou zbraní nebo donucovací prostředek varovný výstřel, neuposlechne příkazů celníka směřujících k zajištění bezpečnosti jeho vlastní nebo jiné osoby.

(2) Zbraní podle odstavce 1 je zbraň střelná, včetně střeliva a doplňků zbraně, dále zbraň bodná a sečná, výbušnina, speciální výbušný předmět, průlomový pyrotechnický prostředek a speciální náloživo.

(3) Použití zbraně celníkem v případech uvedených v odstavci 1 písm. a) až f) je přípustné pouze tehdy, jestliže použití donucovacích prostředků by bylo zjevně neúčinné.

(4) Před použitím zbraně v případech uvedených v odstavci 1 písm. a) až f) je celník povinen vyzvat osobu, proti které zakročuje, aby upustila od protiprávního jednání, s výstrahou, že bude použito zbraně. Od výzvy s výstrahou může upustit jen v případě, že je ohrožen jeho život nebo zdraví anebo život nebo zdraví jiné osoby a zákrok nesnese odkladu.

(5) Při použití zbraně je celník povinen dbát nutné opatrnosti, zejména aby nebyl ohrožen život nebo zdraví jiných osob, a co nejvíce šetřit život osoby, proti níž zákrok směřuje.

§ 46

Poskytnutí pomoci

(1) Jestliže celník zjistí, že při použití donucovacích prostředků došlo ke zranění osoby, je povinen ihned, jakmile to okolnosti dovolí, poskytnout zraněné osobě první pomoc a zajistit lékařské ošetření.

(2) Po každém použití zbraně, při kterém došlo ke zranění osoby, je celník povinen ihned, jakmile to okolnosti dovolí, poskytnout zraněné osobě první pomoc a zajistit lékařské ošetření. Dále je povinen učinit všechny neodkladné úkony, aby mohla být řádně objasněna oprávněnost použití zbraně.

§ 47

Ohlašovací povinnost

(1) Každý služební zákrok, při kterém bylo použito donucovacích prostředků nebo zbraně, je celník povinen bezodkladně hlásit svému nadřízenému.

(2) O použití donucovacích prostředků nebo zbraně je celník povinen podat svému nadřízenému písemné hlášení s uvedením důvodu, průběhu a výsledku jejich použití. Písemné hlášení celník nepodává při použití pout a prostředků k zamezení prostorové orientace podle tohoto zákona.

(3) Vzniknou-li pochybnosti o oprávněnosti nebo přiměřenosti použití donucovacích prostředků nebo zbraně anebo byla-li při jejich použití způsobena smrt, újma na zdraví nebo škoda na majetku, je nadřízený povinen zjistit, zda jich bylo použito v souladu se zákonem. O výsledku tohoto zjištění sepíše úřední záznam.

§ 48

Zvláštní omezení

Při zákroku proti zjevně těhotné ženě, osobě zjevně vysokého věku, osobě se zjevnou tělesnou vadou nebo chorobou nebo osobě zjevně mladší 15 let nesmí celník použít údery a kopy, slzotvorný, elektrický ani jiný obdobný dočasně zneschopňující prostředek, obušek ani jiný úderný prostředek, vytlačování vozidlem, služebního psa, zásahovou výbušku, úder střelnou zbraní, hrozbu namířenou střelnou zbraní, varovný výstřel a zbraň, vyjma případů, kdy útok takové osoby bezprostředně ohrožuje život nebo zdraví celníka anebo jiné osoby nebo hrozí větší škoda na majetku a nebezpečí nelze odvrátit jinak.

HLAVA VII

Občanský zaměstnanec

§ 49

Povinnosti a oprávnění občanského zaměstnance

(1) Ustanovení § 27 se na občanského zaměstnance použije obdobně.

(2) Občanský zaměstnanec je oprávněn při zajišťování placení peněžitých plnění vyzvat osobu, u níž je úkon v rámci zajišťování prováděn, k prokázání totožnosti. Současně s touto výzvou občanský zaměstnanec osobu, u níž je úkon v rámci zajišťování prováděn, poučí o možnosti nechat ji předvést, pokud výzvě nebude vyhověno.

HLAVA VIII

Náhrada škody

§ 50

Náhrada škody způsobené při výkonu působnosti orgánu celní správy

(1) Stát odpovídá za škodu způsobenou orgánem celní správy při výkonu jeho působnosti; to neplatí, pokud se jedná o škodu způsobenou osobě, která svým protiprávním jednáním oprávněný a přiměřený zákrok vyvolala.

(2) Je-li zaručena vzájemnost, stát uhradí škodu jinému státu způsobenou na jeho území celníkem vyslaným k plnění úkolů do zahraničí.

(3) Stát uhradí škodu členskému státu nebo státu přidruženému mezinárodní smlouvou k provádění schengenských předpisů (dále jen „přidružený stát“) v případě, že členský nebo přidružený stát poskytl náhradu škody v důsledku použití nepřesných osobních údajů nebo údajů předaných v rozporu se zákonem, které mu poskytl pověřený celní orgán s tím, že se zohlední možná chyba příjemce osobních údajů při jejich použití. Jinému než členskému státu nebo přidruženému státu se uhradí škoda, jen je-li zaručena vzájemnost.

§ 51

Náhrada škody způsobené při poskytnutí pomoci orgánu celní správy

(1) Stát odpovídá za škodu

a) osobě, která poskytla pomoc orgánu celní správy nebo celníkovi na jeho žádost anebo s jeho vědomím; stát se této odpovědnosti může zprostit jen tehdy, způsobila-li si tuto škodu osoba úmyslně,

b) kterou tato osoba způsobila v souvislosti s pomocí poskytnutou orgánu celní správy nebo celníkovi.

(2) Došlo-li u osoby podle odstavce 1 písm. a) k újmě na zdraví nebo smrti, určí se rozsah a výše náhrady škody podle ustanovení občanského zákoníku o odpovědnosti za škodu na zdraví v některých zvláštních případech.

(3) Stát odpovídá za škodu na věcech, která osobě podle odstavce 1 písm. a) vznikla v souvislosti s poskytnutím této pomoci. Přitom se hradí skutečná škoda, a to uvedením v předešlý stav; není-li to možné nebo účelné, hradí se v penězích. Této osobě může být přiznána i úhrada nákladů spojených s pořízením nové věci náhradou za věc poškozenou.

(4) Za poskytnutí věcné pomoci náleží osobě peněžní náhrada.

(5) Při stanovení náhrady za poskytnutí věcné pomoci se vychází z obvykle požadované náhrady za použití stejného nebo obdobného věcného prostředku v době jeho poskytnutí.

§ 52

Společné ustanovení

Náhradu škody a peněžní náhradu poskytuje Generální ředitelství cel.

Přestupky

§ 53

Přestupky fyzických, právnických a podnikajících fyzických osob

(1) Fyzická, právnická nebo podnikající fyzická osoba se dopustí přestupku tím, že na místě veřejnosti přístupném užívá na vozidle zvláštní barevné provedení nebo označení používané na služebních vozidlech celní správy podle § 14 odst. 3 a 4 anebo zvláštní barevné provedení a označení s ním zřejmě zaměnitelné.

(2) Fyzická osoba se dopustí přestupku tím, že

a) poruší povinnost mlčenlivosti podle § 27 odst. 2,

b) neuposlechne příkazu celníka podle § 34 odst. 1 nebo 2,

c) vnikne lstí, nedovoleným překonáním uzamčení nebo překonáním jiné jistící překážky s použitím síly do uzavřeného objektu nebo prostoru, v nichž sídlí orgány celní správy, anebo do objektu nebo prostoru, ve kterých orgány celní správy zabezpečují dodržování veřejného pořádku podle § 8 odst. 5 písm. d), nebo

d) jako osoba, která není příslušníkem celní správy, úmyslně na místě veřejnosti přístupném nosí neoprávněně služební stejnokroj příslušníka celní správy, nebo takové součásti služebního stejnokroje, které jsou s úplným stejnokrojem zaměnitelné,

e) nakládá se zadrženou věcí, obalem nebo dopravním prostředkem v rozporu s § 11f odst. 4.

(3) Právnická nebo podnikající fyzická osoba se dopustí přestupku tím, že

a) v rozporu s § 13 použije slova „celní správa“ nebo jejich překlady anebo slova od nich odvozená ve svém názvu nebo obchodní firmě,

b) nakládá se zadrženou věcí, obalem nebo dopravním prostředkem v rozporu s § 11f odst. 4.

(4) Za přestupek lze uložit pokutu do

a) 5 000 Kč, jde-li o přestupek podle odstavce 1 nebo 2 písm. a) až d),

b) 20 000 Kč, jde-li o přestupek podle odstavce 3 písm. a), nebo

c) 5 000 000 Kč, jde-li o přestupek podle odstavce 2 písm. e) nebo odstavce 3 písm. b).

§ 54

Příslušnost

K řízení o přestupcích podle tohoto zákona je příslušný celní úřad.

ČÁST PÁTÁ

Zpracování údajů orgány celní správy

HLAVA I

Obecná ustanovení

§ 56

Zpracování údajů

(1) Orgány celní správy zpracovávají osobní údaje, včetně zvláštních kategorií osobních údajů, a jiné údaje, jsou-li nezbytné pro výkon jejich působnosti. Tyto údaje orgány celní správy předávají nebo zpřístupňují dalším orgánům veřejné moci nebo osobám v rozsahu a za podmínek stanovených zákonem; údaje se nepředají nebo nezpřístupní, pokud by to podstatným způsobem ohrozilo výkon působnosti orgánů celní správy.

(2) Orgány celní správy při zpracování osobních údajů

a) označí formou úředního záznamu nebo jiným vhodným způsobem osobní údaje, jejichž přesnost byla popřena nebo proti jejichž zpracování byla vznesena námitka, a tyto osobní údaje dále zpracovávají i bez souhlasu subjektu údajů, a

b) mohou provádět výkon svojí působnosti, nejde-li o vydávání rozhodnutí, výhradně na základě automatizovaného zpracování osobních údajů; popis počítačových algoritmů a výběrová kritéria, na jejichž základě je toto zpracování prováděno, uvede orgán celní správy v záznamech o činnosti zpracování osobních údajů a uchovává je nejméně po dobu jednoho roku od jejich posledního použití pro zpracování osobních údajů.

(3) Při uplatnění práva na námitku nebo jiného prostředku ochrany proti zpracování osobních údajů se použijí obdobně ustanovení jiného zákona o stížnosti.

§ 57

Pověřenec pro ochranu osobních údajů

(1) Pověřencem pro ochranu osobních údajů (dále jen „pověřenec“) jmenuje generální ředitel celníka nebo občanského zaměstnance, který je odborně připraven pro plnění úkolů pověřence. Generální ředitel může jmenovat jednoho pověřence pro více orgánů celní správy.

(2) Pověřenec

a) je informován o všech připravovaných a prováděných činnostech zpracování osobních údajů orgánem celní

správy,

b) poskytuje orgánu celní správy informace a poradenství v oblasti ochrany osobních údajů,

c) prověřuje s přihlédnutím k rizikovosti, povaze a rozsahu činností zpracování osobních údajů plnění povinností orgánu celní správy v oblasti ochrany osobních údajů,

d) přijímá podání subjektů údajů související se zpracováním osobních údajů orgánem celní správy a s výkonem práv těchto subjektů a

e) je v záležitostech týkajících se zpracování osobních údajů kontaktním místem pro Úřad pro ochranu osobních údajů a spolupracuje s ním.

HLAVA II

Získávání údajů

§ 58

Společná ustanovení pro získávání údajů

(1) Orgány celní správy mohou v rozsahu potřebném pro plnění konkrétního úkolu při výkonu své působnosti žádat od správce evidence nebo jejího provozovatele poskytnutí údajů

a) ze základního registru obyvatel,

b) z agendového informačního systému evidence obyvatel,

c) z evidence občanů Evropské unie a evidence cizinců,

d) z evidence občanských průkazů,

e) z evidence cestovních dokladů,

f) z evidence diplomatických a služebních pasů,

g) z registru rodných čísel,

h) z registru ekonomických subjektů,

i) z evidence povolení k zaměstnání,

j) z evidence vězňů a vazebně stíhaných osob,

k) z katastru nemovitostí,

l) z rejstříku trestů,

m) z databáze účastníků veřejně dostupné telefonní služby,

n) z centrálního registru silničních vozidel a evidence vozidel se státní poznávací značkou Ukrajiny,

o) z centrálního registru řidičů,

p) ze základního registru právnických osob, podnikajících fyzických osob a orgánů veřejné moci,

q) z informačního systému cizinců a Integrovaného cizineckého agendového systému,

r) z centrálního registru zbraní,

s) z evidence údajů o časovém zpoplatnění a mýtném,

t) z registru pojištěnců veřejného zdravotního pojištění,

u) z registru pojištěnců důchodového pojištění,

v) z registrů pojištěnců nemocenského pojištění,

w) z registrů zaměstnavatelů,

x) z Rejstříku zástav,

y) z leteckého rejstříku České republiky, rejstříku sportovních létajících zařízení a z registru provozovatelů bezpilotních systémů,

z) z námořního rejstříku České republiky, plavebního rejstříku České republiky a z rejstříku malých plavidel,

za) z evidencí v oblasti obchodování s ohroženými druhy,

zb) z evidence operátora trhu s energiemi,

zc) z dalších evidencí, stanoví-li tak jiný právní předpis.

(2) Orgány celní správy mohou žádat od Ministerstva spravedlnosti poskytnutí údajů z evidence přestupků v rozsahu potřebném pro plnění konkrétního úkolu při výkonu působnosti orgánů celní správy, pokud je to nezbytné pro posouzení důvodů pro

a) zajištění daně,

b) registraci, nebo

c) povolení podle zákona upravujícího spotřební daně nebo daň z přidané hodnoty.

(3) Správce evidence nebo její provozovatel je povinen žádosti o poskytnutí údajů bez zbytečného odkladu vyhovět poskytnutí údajů je bezúplatné s výjimkou poskytnutí údajů z Rejstříku zástav.

(4) Údaje se poskytují způsobem umožňujícím dálkový a nepřetržitý přístup; v případě evidence občanských průkazů a evidence cestovních dokladů lze údaje poskytnout pouze způsobem umožňujícím nepřetržitý přístup; v případě databáze účastníků veřejně dostupné telefonní služby se údaje poskytují ve formě a rozsahu stanoveném jiným právním předpisem.

(5) Orgány celní správy mohou pro plnění konkrétního úkolu při výkonu své působnosti využívat v součinnosti s policií údaje jmenné evidence cestujících podle zákona upravujícího civilní letectví.

(6) Orgány celní správy mohou v rozsahu nezbytném pro splnění konkrétního úkolu při výkonu své působnosti požadovat od dalších orgánů veřejné správy, jakož i od právnických nebo fyzických osob potřebné podklady a informace včetně osobních údajů. Tyto orgány a osoby jsou povinny požadovanou pomoc poskytnout; nemusí tak učinit, brání-li jim v tom zákonem uložená nebo uznaná povinnost mlčenlivosti anebo plnění jiné zákonné povinnosti. Fyzická osoba tak nemusí učinit, pokud by poskytnutím pomoci vystavila vážnému ohrožení sebe nebo osobu blízkou.

(7) Údaje musí být předávány způsobem, který umožňuje uchování identifikačních údajů o orgánu celní správy nebo o celníkovi, který o poskytnutí údajů žádal, a o účelu, k němuž bylo poskytnutí údajů žádáno, nejméně po dobu 5 let. O těchto skutečnostech je správce evidence nebo její provozovatel povinen zachovávat mlčenlivost.

(8) Ministerstvo zpracovává a poskytuje orgánům celní správy údaje získané pro účel výkonu působnosti orgánů celní správy a výkonu působnosti ministerstva podle tohoto zákona.

HLAVA III

Evidenční ochrana osobních údajů

§ 59

Opatření k evidenční ochraně

V souvislosti s výkonem své působnosti mohou orgány celní správy požadovat na Ministerstvu vnitra ohledně celníků nebo občanských zaměstnanců, u nichž lze důvodně předpokládat ohrožení jejich života nebo zdraví, opatření k evidenční ochraně osobních údajů celníka nebo občanského zaměstnance, jeho manžela, partnera, dítěte a rodičů, jejich soukromých vozidel, jakož i opatření k evidenční ochraně krycích dokladů a služebních vozidel.

HLAVA IV

Zpracování osobních údajů za účelem předcházení, vyhledávání a odhalování trestné činnosti, stíhání trestných činů a zajištění vnitřní bezpečnosti orgány celní správy

§ 60

Zpracovávání osobních údajů

(1) Tato hlava zapracovává příslušné předpisy Evropské unie[11]) a upravuje zpracování osobních údajů orgány celní správy v rozsahu nezbytném pro výkon jejich působnosti za účelem předcházení, vyhledávání a odhalování trestné činnosti a stíhání trestných činů včetně ochrany veřejného pořádku a vnitřní bezpečnosti.

(2) Orgány celní správy mohou zpracovávat osobní údaje, pokud je to nezbytné pro účely podle odstavce 1. Orgány celní správy mohou zpracovávat osobní údaje také k ochraně důležitých zájmů subjektu údajů, pokud tyto zájmy souvisí s účely podle odstavce 1.

(3) Shromažďovat údaje o rasovém nebo etnickém původu, náboženském, filosofickém nebo politickém přesvědčení, členství v odborové organizaci, zdravotním stavu, sexuálním chování nebo sexuální orientaci mohou orgány celní správy, je-li to nezbytné pro účely šetření konkrétního trestného činu.

(4) Osobní údaje podle odstavce 1 mohou orgány celní správy zpracovávat v nezbytném rozsahu i pro plnění jiných úkolů při výkonu své působnosti.

(5) Orgány celní správy zpracovávají osobní údaje pro účely podle odstavce 1 odděleně od osobních údajů zpracovávaných při plnění jiných úkolů.

(6) Orgány celní správy mohou za účely uvedenými v odstavci 1

a) shromažďovat osobní údaje otevřeně i utajeným způsobem nebo pod záminkou jiného účelu anebo jiné činnosti nebo

b) sdružovat osobní údaje, které byly získány k rozdílným účelům.

(7) Je-li to nezbytné, lze osobní údaje zpracovávat za účely uvedenými v odstavci 1 i tehdy, pokud byly zpracovávány za jiným účelem.

§ 61

Obecné podmínky pro předávání nebo zpřístupňování osobních údajů

(1) Orgány celní správy mohou i bez žádosti předat nebo zpřístupnit osobní údaje zpracovávané pro účely podle § 60 odst. 1,

a) stanoví-li tak zákon, mezinárodní smlouva nebo příslušný předpis Evropské unie upravující oblast zjednodušení výměny operativních a jiných informací mezi donucovacími orgány[12]),

b) je-li předání nebo zpřístupnění osobních údajů nezbytné k odstranění závažného ohrožení bezpečnosti osob nebo veřejného pořádku, nebo

c) je-li to ve prospěch subjektu údajů, který dal k předání nebo zpřístupnění podnět nebo lze-li jeho prospěch na

základě okolností důvodně předpokládat.

(2) Nepřesné osobní údaje nelze předávat nebo zpřístupňovat; neověřené osobní údaje se při předání nebo zpřístupnění označí a uvede se míra jejich spolehlivosti. Dojde-li k předání nebo zpřístupnění nepřesných osobních údajů nebo k nesprávnému předání osobních údajů, musí být takové osobní údaje opraveny, vymazány nebo omezeno jejich zpracování a orgány celní správy o tom bez zbytečného odkladu informují příjemce těchto údajů a orgán příslušný pro předcházení, vyhledávání a odhalování trestné činnosti a stíhání trestných činů, výkon trestů, zajištění vnitřního pořádku a bezpečnosti, včetně pátrání po osobách a věcech nebo zajištění bezpečnosti České republiky, který je jejich původcem.

(3) Příjemce osobních údajů je oprávněn zpracovávat osobní údaje k jinému účelu, než ke kterému byly předány nebo zpřístupněny, pokud k tomu orgán celní správy udělí souhlas.

(4) Orgány celní správy mohou při předání nebo zpřístupnění osobních údajů stanovit příjemci podmínky vyplývající z tohoto nebo jiného zákona týkající se zpracování předaných nebo zpřístupněných osobních údajů; to neplatí pro předání orgánům příslušným pro předcházení, vyhledávání, odhalování trestné činnosti a stíhání trestných činů, výkon trestů, zajištění vnitřního pořádku a bezpečnosti, včetně pátrání po osobách a věcech nebo zajištění bezpečnosti České republiky, nebo pro předání osobních údajů v rámci Evropské unie a schengenského prostoru.

§ 62

Vnitrostátní předávání a zpřístupňování osobních údajů

(1) Orgány celní správy předávají a zpřístupňují osobní údaje orgánům příslušným k předcházení, vyhledávání, odhalování trestné činnosti a stíhání trestných činů, výkonu trestů, zajištění vnitřního pořádku a bezpečnosti, včetně pátrání po osobách a věcech nebo zajištění bezpečnosti České republiky, je-li to nezbytné pro plnění jejich úkolů.

(2) Orgány celní správy mohou předat nebo zpřístupnit osobní údaje, které získaly za účely uvedenými v § 60 odst. 1, orgánům veřejné správy pro plnění úkolů v rámci jejich působnosti.

ČÁST ŠESTÁ

Mezinárodní spolupráce

HLAVA I

Použití operativně pátracích prostředků

§ 63

Základní podmínky použití

(1) Pověřený celní orgán může při výkonu své působnosti vyplývající z mezinárodních smluv používat operativně pátrací prostředky, sledování zásilky, odposlech a záznam telekomunikačního provozu stanovené trestním řádem (dále jen „operativně pátrací prostředky“) při provádění dohledu nad osobami, o kterých existují závažné důvody předpokládat, že porušují nebo porušily právní předpisy druhé smluvní strany.

(2) Prováděním dohledu podle odstavce 1 nejsou dotčena práva a povinnosti pověřeného celního orgánu vyplývající z právních předpisů upravujících trestní řízení.

(3) Operativně pátrací prostředky mohou být použity pouze, pokud by porušení právních předpisů druhé smluvní strany, v případě, že by k němu došlo na území České republiky, bylo posuzováno podle trestního zákona jako úmyslný trestný čin.

§ 64

Zvláštní podmínky použití

(1) Používáním operativně pátracích prostředků nesmí být sledován jiný účel, než který je uveden v příslušné mezinárodní smlouvě; práva a svobody osob lze omezit jen v míře nezbytně nutné.

(2) Pověřený celní orgán je povinen zabezpečit ochranu operativně pátracích prostředků, jakož i informací získaných při provádění dohledu podle § 63 před vyzrazením, zneužitím, poškozením, odcizením, zničením nebo ztrátou.

§ 65

Kontrola použití

(1) Kontrolu použití odposlechu a záznamu telekomunikačního provozu a použití sledování osob a věcí podle jiného právního předpisu vykonává Poslanecká sněmovna, která k tomuto účelu zřizuje kontrolní orgán.

(2) Ministr předkládá kontrolnímu orgánu nejméně dvakrát ročně a dále na jeho žádost veškeré požadované informace o použití prostředků podle odstavce 1.

(3) Členové kontrolního orgánu jsou povinni zachovávat mlčenlivost o utajovaných informacích, o kterých se dozvěděli v souvislosti s výkonem této funkce, a to i poté, kdy přestali být jeho členy; tím nejsou dotčeny předpisy o ochraně utajovaných informací.

HLAVA II

Přístup k údajům schengenského informačního systému a zařazování údajů do tohoto systému

§ 66

Přístup a předávání informací

(1) Orgány celní správy mají přístup k informacím z informačního systému vytvořeného státy, které jsou vázány mezinárodními smlouvami o postupném odstraňování kontrol na společných hranicích a s nimi souvisejícími předpisy Evropské unie (dále jen „Schengenský informační systém“), a mohou v těchto informacích vyhledávat, a to pouze pro potřeby

a) výkonu působnosti pověřeného celního orgánu,

b) celního dohledu a celní kontroly,

c) pátrání po zboží protiprávně dovezeném, vyvezeném nebo odňatém celnímu dohledu,

d) trestního řízení,

e) koordinace činností uvedených v písmenech a) až d).

(2) Informace určené k zařazení do Schengenského informačního systému předávají orgány celní správy Policejnímu prezidiu České republiky podle ustanovení jiného právního předpisu.

HLAVA III

Výměna informací v rámci evropské unie a schengenského prostoru

§ 67

Vymezení některých pojmů

(1) Donucovacím orgánem se pro účely tohoto zákona rozumí policejní, celní nebo jiný orgán členského státu, který může předcházet trestné činnosti, odhalovat a vyšetřovat trestné činy a přijímat proti nim opatření. Pro účely výměny informací s členskými státy v rámci policejní spolupráce se za donucovací orgán považuje též Europol a Eurojust.

(2) Celní vyhledávací činností se pro účely tohoto zákona rozumí činnost donucovacího orgánu, předcházející přípravnému řízení nebo v jeho rámci, při níž je donucovací orgán oprávněn shromažďovat, zpracovávat a analyzovat informace o trestných činech nebo trestné činnosti za účelem zjištění, zda byly nebo mohou být v budoucnu spáchány konkrétní trestné činy.

(3) Operativní informací se pro účely tohoto zákona rozumí informace využitelná v rámci celní vyhledávací činnosti.

§ 68

Výměna operativních informací

(1) Pověřený celní orgán může na žádost donucovacího orgánu poskytnout v rámci jeho celní vyhledávací činnosti operativní informace pro splnění konkrétního úkolu.

(2) Operativní informace získané od jiného členského státu nebo od třetí země mohou být dále poskytovány pouze se souhlasem státu, který je poskytl.

(3) Pověřený celní orgán může nezbytné operativní informace v rozsahu své působnosti od donucovacího orgánu dožadovat, pokud existuje důvodný předpoklad, že takové informace jsou tomuto orgánu dostupné.

(4) Pověřený celní orgán zasílá Policejnímu prezidiu České republiky a jednotnému kontaktnímu místu členského státu nebo jiného státu, který uplatňuje právní předpisy k provedení směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2023/977[15]), kopii žádosti nebo zpřístupněné nebo předané informace podle této směrnice, pokud

a) podá žádost samostatně, nebo

b) zpřístupní nebo předá informace, včetně informace zpřístupněné nebo předané podle § 70.

(5) Odstavec 4 se nepoužije, pokud by to ohrozilo bezpečnost fyzické osoby, vyšetřování, jehož průběh je vysoce citlivý na možný únik informací, nebo řešení případů terorismu, které nejsou mimořádnou událostí nebo krizovou situací.

(6) Při samostatné výměně informací podle směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2023/977 pověřený celní orgán zašle, pokud je to nezbytné, jejich kopii Evropskému policejnímu úřadu; při zasílání kopie pověřený celní orgán postupuje podle nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/794[16]). V kopii mohou být informace získané od jiného státu obsaženy jen se souhlasem tohoto státu.

(7) Pověřený celní orgán poskytuje Policejnímu prezidiu České republiky součinnost při plnění úkolů jednotného kontaktního místa České republiky podle směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2023/977.

§ 69

Podávání žádostí jednotnému kontaktnímu místu

Při podávání samostatné žádosti o operativní informace podle směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2023/977 jednotnému kontaktnímu místu členského státu nebo jiného státu, který uplatňuje právní předpisy k provedení této směrnice, pověřený celní orgán zajistí, aby

a) byly požadovány takové operativní informace, o kterých lze důvodně předpokládat, že budou v dotčeném státě dostupné,

b) jako naléhavá byla označena pouze žádost o operativní informace, o kterých lze důvodně předpokládat, že

1. jsou nezbytné k zabránění bezprostřednímu a závažnému ohrožení veřejného pořádku a vnitřní bezpečnosti

1. jsou nezbytné k zabránění bezprostřednímu a závažnému ohrožení veřejného pořádku a vnitřní bezpečnosti,

2. jsou nezbytné k prevenci bezprostředního ohrožení života nebo zdraví osoby,

3. jsou potřebné pro rozhodování o omezení osobní svobody, nebo

4. jejich urychlené zpřístupnění nebo předání je důležité pro předcházení trestné činnosti nebo pro celní vyhledávací činnost,

c) žádost obsahovala alespoň

1. okolnostem přiměřeně podrobné vymezení požadovaných informací,

2. účel žádosti, včetně popisu skutkových okolností a označení odpovídajícího trestného činu,

3. odůvodněný předpoklad dostupnosti požadovaných informací v dožádaném členském státě nebo jiném státě, který uplatňuje právní předpisy k provedení této směrnice,

4. popis omezení použití informací obsažených v žádosti pro jiné účely,

5. objasnění souvislostí mezi účelem žádosti a subjekty, kterých se informace týkají, a

6. důvody naléhavosti v případě, že je žádost označena jako naléhavá,

d) žádost byla podána v anglickém jazyce nebo v jiném jazyce určeném státem jednotného kontaktního místa a

e) kopie žádosti byla zaslána Policejnímu prezidiu České republiky, s výjimkou postupu podle § 68 odst. 5.

§ 70

Poskytování operativních informací bez žádosti

(1) Pověřený celní orgán může poskytnout donucovacímu orgánu i bez žádosti podstatné a nezbytné operativní informace, o kterých lze důvodně předpokládat, že mohou být využity při předcházení trestné činnosti, odhalování nebo vyšetřování trestných jednání nebo při přijímání opatření proti nim.

(2) Pověřený celní orgán poskytne donucovacímu orgánu operativní informace, o kterých lze důvodně předpokládat, že mohou být využity pro předcházení, odhalování nebo vyšetřování trestných činů uvedených v čl. 2 odst. 3 směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2023/977. To se nepoužije v případech uvedených v § 72 odst. 1. Při poskytování operativních informací pověřený celní orgán zajistí dodržení jazykového režimu podle § 69 písm. d).

§ 71

Použití operativních informací

(1) Přijaté operativní informace může pověřený celní orgán použít výlučně pro provádění celní vyhledávací činnosti nebo k zabránění bezprostředního a vážného ohrožení veřejné bezpečnosti. Pro jiné účely je nutný předchozí souhlas předávajícího členského státu.

(2) Souhlas k použití poskytnutých operativních informací pro jiné účely než podle odstavce 1 věty první může pověřený celní orgán vydat na žádost donucovacího orgánu, kterému tyto informace poskytl; souhlas může být udělen již v okamžiku předání operativních informací.

(3) Pokud tak stanoví jiný právní předpis, lze donucovacímu orgánu stanovit při poskytnutí operativních informací podmínky pro jejich použití nebo pro oznámení výsledků celní vyhledávací činnosti, v jejímž rámci k výměně těchto informací došlo.

(4) Ve zvláštních případech, kdy podmínky stanovené podle odstavce 3 nebo obdobné podmínky stanovené pověřenému celnímu orgánu předávajícím členským státem nejsou podle právního předpisu členského státu, v němž jsou tyto informace použity, závazné pro orgán příslušný k dohledu nad donucovacím orgánem, pověřený celní orgán

a) provede z vlastního podnětu nebo na žádost donucovacího orgánu konzultace týkající se použití poskytnutých nebo přijatých operativních informací,

b) může požádat donucovací orgán o sdělení, jakým způsobem byly předané operativní informace, které jsou předmětem konzultací podle písmene a), použity nebo dále zpracovány.

(5) Operativní informace přijaté pověřeným celním orgánem nelze zveřejnit, pokud o to donucovací orgán požádá nebo tak stanoví jiný právní předpis.

§ 72

Neposkytnutí operativních informací

(1) Pověřený celní orgán donucovacímu orgánu operativní informace neposkytne, pokud lze důvodně předpokládat, že by jejich poskytnutí

a) ohrozilo podstatné národní bezpečnostní zájmy České republiky,

b) ohrozilo úspěch probíhající celní vyhledávací činnosti, vyšetřování trestných činů, bezpečnost osob nebo právem chráněné důležité zájmy právnické osoby, nebo

c) bylo jednoznačně nepřiměřené nebo nepodstatné z hlediska účelu, pro který byla žádost podána.

(2) Poskytnutí operativních informací donucovacímu orgánu může pověřený celní orgán odmítnout, pokud se žádost týká trestného činu, za který může být podle českého právního řádu udělen trest odnětí svobody, jehož horní hranice trestní sazby nepřesahuje 1 rok.

(3) Podléhá-li poskytnutí operativních informací souhlasu nebo povolení státního zástupce nebo soudce, pověřený celní orgán operativní informace donucovacímu orgánu poskytne bez zbytečného odkladu po udělení tohoto souhlasu nebo povolení; o tom, že poskytnutí informací podléhá souhlasu nebo povolení a o získávání takového souhlasu nebo povolení pověřený celní orgán informuje donucovací orgán.

HLAVA IV

Zvláštní ustanovení o zpracování a předávání nebo zpřístupňování osobních údajů v rámci evropské unie a schengenského prostoru

§ 72a

Předávání a zpřístupňování osobních údajů v rámci Evropské unie a schengenského prostoru

Pověřený celní orgán může i bez žádosti předat nebo zpřístupnit osobní údaje zpracovávané pro účely uvedené v § 60 odst. 1

a) bezpečnostnímu sboru nebo donucovacímu orgánu členského státu, jakož i přidruženého státu, který uplatňuje právní předpisy k provedení právního předpisu Evropské unie upravujícího zpracování osobních údajů za účelem předcházení, vyhledávání a odhalování trestné činnosti a stíhání trestných činů včetně ochrany před hrozbami pro veřejnou bezpečnost a jejich předcházení[11]),

b) Europolu,

c) Eurojustu, nebo

d) příslušnému orgánu nebo instituci členského státu v rozsahu a za účelem stanoveným mezinárodní smlouvou nebo předpisy Evropské unie o policejní spolupráci[13]).

§ 73

Zpracovávání osobních údajů předávaných nebo zpřístupňovaných v rámci Evropské unie

(1) Pověřený celní orgán v souladu s příslušným předpisem Evropské unie o policejní spolupráci zpracovává při výkonu své působnosti osobní údaje zpřístupněné nebo předávané

a) členským státem anebo přidruženým státem nebo zpřístupněné nebo předávané do členského státu anebo přidruženého státu, nebo

b) orgánem zřízeným na základě Smlouvy o Evropské unii anebo Smlouvy o fungování Evropské unie (dále jen

„evropský orgán“) nebo informačním systémem zřízeným na základě Smlouvy o Evropské unii nebo Smlouvy o fungování Evropské unie (dále jen „evropský informační systém“) nebo zpřístupněné nebo předávané evropskému orgánu anebo do evropského informačního systému,

v rozsahu a za podmínek stanovených zákonem.

(2) Pověřený celní orgán při zpracování osobních údajů zpřístupněných nebo předaných podle odstavce 1 dodržuje podmínky stanovené předávajícím orgánem na základě příslušného předpisu Evropské unie o policejní spolupráci.

(3) Je-li k dodržení podmínky stanovené příslušným předpisem Evropské unie o policejní spolupráci třeba souhlas nebo vyjádření členského státu, přidruženého státu nebo evropského orgánu, pověřený celní orgán stanoví tomuto členskému státu, přidruženému státu nebo evropskému orgánu přiměřenou lhůtu, ve které má zaslat souhlas nebo vyjádření, a upozorní jej, že pokud ve stanovené lhůtě své vyjádření nezašle, má se za to, že s dalším předpokládaným postupem souhlasí.

(4) Pověřený celní orgán může při předání nebo zpřístupnění osobních údajů členskému státu, přidruženému státu, evropskému orgánu nebo evropskému informačnímu systému stanovit podmínky týkající se zpracování předaných nebo zpřístupněných osobních údajů vyplývající z tohoto zákona nebo jiného právního předpisu.

(5) Pověřený celní orgán může

a) vyslovit souhlas, aby byly prostřednictvím členského státu, přidruženého státu, evropského orgánu nebo evropského informačního systému předány osobní údaje, které pověřený celní orgán členskému státu, přidruženému státu, evropskému orgánu nebo do evropského informačního systému předal nebo zpřístupnil, třetímu státu nebo mezinárodní organizaci; takový souhlas může být udělen i obecně,

b) požadovat od členského státu, přidruženého státu nebo evropského orgánu informace o zpracovávání předaných osobních údajů.

HLAVA V

Zvláštní ustanovení o výměně informací a o zpracování osobních údajů s jinými než členskými státy a mezinárodními organizacemi

§ 73a

Zvláštní ustanovení o výměně operativních informací

Ustanovení § 68 až 72 se přiměřeně použijí při výměně operativních informací s jinými než členskými státy a mezinárodními organizacemi v rámci policejní spolupráce na základě mezinárodní smlouvy nebo jiného mezinárodního ujednání, nestanoví-li toto ujednání jinak.

§ 73b

Předání nebo zpřístupnění osobních údajů do třetích států a mezinárodním organizacím

(1) Pověřený celní orgán může i bez žádosti předat nebo zpřístupnit osobní údaje mezinárodní organizaci Interpol nebo bezpečnostnímu sboru státu, který neuplatňuje právní předpisy k provedení právního předpisu Evropské unie upravujícího zpracování osobních údajů za účelem předcházení, vyhledávání a odhalování trestné činnosti a stíhání trestných činů včetně ochrany před hrozbami pro veřejnou bezpečnost a jejich předcházení, nebo obdobnému orgánu mezinárodní organizace, pokud je to nezbytné pro předcházení trestné činnosti, prověřování skutečností nasvědčujících tomu, že byl spáchán trestný čin, odhalování a vyšetřování trestných činů, výkonu trestů nebo při zajišťování veřejného pořádku a bezpečnosti.

(2) Pokud se na stát nebo mezinárodní organizaci podle odstavce 1 vztahuje rozhodnutí orgánu Evropské unie vyhlášené v Úředním věstníku Evropské unie o zajištění odpovídající úrovně ochrany osobních údajů v oblasti policejní spolupráce, odstavce 3 až 5 se nepoužijí, ledaže orgán Evropské unie rozhodne, že odpovídající úroveň ochrany již není zajištěna.

(3) Pověřený celní orgán může k účelům uvedeným v odstavci 1 provést předání nebo zpřístupnění osobních údajů státu nebo mezinárodní organizaci uvedeným v odstavci 1, pokud přijmou nezbytná opatření pro zajištění ochrany osobních údajů. Pověřený celní orgán informuje Úřad pro ochranu osobních údajů o kategoriích předání nebo zpřístupnění a uchovává informace o čase, příjemci a důvodech předání nebo zpřístupnění, jakož i dotčených osobních údajích; to neplatí, pokud opatření pro zajištění ochrany osobních údajů stanoví pro bezpečnostní sbor nebo mezinárodní organizaci podle odstavce 1 právní předpis nebo mezinárodní smlouva.

(4) Není-li splněna podmínka podle odstavce 3 věty první, může pověřený celní orgán předat nebo zpřístupnit osobní údaje, pokud je to nezbytné

a) pro ochranu životně důležitých zájmů subjektu údajů nebo jiné osoby,

b) k předání podle § 61 odst. 1 písm. c),

c) k předejití bezprostředního a závažného ohrožení veřejné bezpečnosti a vnitřního pořádku v zahraničí,

d) pro plnění konkrétního úkolu za účely uvedenými v § 60 odst. 1, nebo

e) pro ochranu konkrétních právních nároků v souvislosti s účely uvedenými v § 60 odst. 1.

(5) Pověřený celní orgán osobní údaje podle odstavce 4 písm. d) nebo e) nepředá nebo nezpřístupní, popřípadě předá nebo zpřístupní pouze částečně, pokud zájem na ochraně základních práv a svobod subjektu údajů převažuje nad veřejným zájmem na jejich předání nebo zpřístupnění.

(6) Pověřený celní orgán může dále s přihlédnutím k závažnosti případu, účelu původního předání nebo zpřístupnění a úrovni ochrany osobních údajů

a) vyslovit souhlas, aby byly prostřednictvím státu nebo mezinárodní organizace podle odstavce 1 předány nebo zpřístupněny osobní údaje, které pověřený celní orgán tomuto státu nebo mezinárodní organizaci předal nebo zpřístupnil, bezpečnostnímu sboru jiného státu nebo obdobnému orgánu jiné mezinárodní organizace podle odstavce 1; takový souhlas může být udělen i obecně, nebo

b) požadovat od státu nebo mezinárodní organizace podle odstavce 1 informace o zpracování předaných nebo zpřístupněných osobních údajů.

§ 73c

Předání nebo zpřístupnění osobních údajů osobám a orgánům v třetích státech

(1) Je-li to nezbytné pro plnění konkrétního úkolu pověřeného celního orgánu za účely uvedenými v § 60 odst. 1, může pověřený celní orgán předat nebo zpřístupnit osobní údaje jakékoliv osobě nebo orgánu do třetího státu, pokud

a) zájem na ochraně základních práv a svobod subjektu údajů nepřevažuje nad veřejným zájmem na splnění takového úkolu a

b) předání nebo zpřístupnění zahraničnímu bezpečnostnímu sboru by nevedlo ke včasnému a řádnému splnění takového úkolu.

(2) Pověřený celní orgán o předání nebo zpřístupnění podle odstavce 1 bez zbytečného odkladu informuje příslušný zahraniční bezpečnostní sbor, ledaže by to vedlo ke ztížení nebo zmaření dosažení účelu předání nebo zpřístupnění údajů.

(3) Pověřený celní orgán informuje osobu nebo orgán třetího státu, kterému byly osobní údaje předány nebo zpřístupněny, o účelech, pro které lze takové osobní údaje v případě nutnosti zpracovávat.

(4) Pověřený celní orgán o předání nebo zpřístupnění podle odstavce 1 informuje Úřad pro ochranu osobních údajů. O postupu podle odstavců 1 až 3 pověřený celní orgán pořídí úřední záznam.

HLAVA VI

Celní informační systém

§ 74

Působnost orgánů celní správy ve vztahu k celnímu informačnímu systému

(1) Orgány celní správy mají přístup k informacím v celním informačním systému, který je zřízen příslušným předpisem Evropské unie[14]).

(2) Generální ředitelství cel odpovídá za řádné fungování celního informačního systému v České republice a přijímá

opatření nezbytná pro zajištění dodržování příslušných právních předpisů při jeho využití, včetně zpracovávání osobních údajů, a pro zachování jeho bezpečnosti.

ČÁST SEDMÁ

Ustanovení přechodná, závěrečná a zrušovací

§ 81

Přechodná a závěrečná ustanovení

(1) Zrušují se celní ředitelství a celní úřady zřízené podle dosavadních právních předpisů.

(2) Generální ředitelství cel, zřízené podle dosavadních právních předpisů, se považuje za Generální ředitelství cel zřízené podle tohoto zákona. Dosavadní generální ředitel Generálního ředitelství cel se považuje za generálního ředitele jmenovaného podle tohoto zákona.

(3) Řízení a jiné postupy v prvním stupni, které ke dni nabytí účinnosti tohoto zákona nebyly Generálním ředitelstvím cel zřízeným podle dosavadních právních předpisů ukončeny a u nichž podle tohoto zákona nebo jiného právního předpisu přechází příslušnost na celní úřady, dokončí Generální ředitelství cel zřízené podle tohoto zákona.

(4) Řízení a jiné postupy, které přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona nebyly ministerstvem ukončeny, dokončí ministerstvo i v případech, kdy působnost ministerstva přechází ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona na orgány celní správy.

§ 82

(1) Spisy Generálního ředitelství cel, celních ředitelství a celních úřadů příslušných do dne nabytí účinnosti tohoto zákona převezmou orgány celní správy příslušné ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona.

(2) Jsou-li v rozhodnutích nebo osvědčeních vydaných při správě daní nebo ve správním řízení do dne nabytí účinnosti tohoto zákona uvedeny Generální ředitelství cel, celní ředitelství nebo celní úřady, rozumí se jimi orgány celní správy příslušné ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona.

(3) Jsou-li v rozhodnutích o delegaci vydaných při správě daní nebo ve správním řízení uvedeny celní úřady zřízené podle dosavadních právních předpisů, rozumí se jimi celní úřady zřízené podle tohoto zákona, součástí jejichž správních obvodů jsou správní obvody v rozhodnutích uvedených celních úřadů zřízených podle dosavadních právních předpisů.

(4) Je-li v pověřeních vydaných při správě daní nebo ve správním řízení do dne nabytí účinnosti tohoto zákona uvedeno Generální ředitelství cel, rozumí se jím Generální ředitelství cel zřízené podle tohoto zákona.

(5) Jsou-li v pověřeních vydaných do dne nabytí účinnosti tohoto zákona při správě daní nebo ve správním řízení

uvedeny celní úřady zřízené podle dosavadních právních předpisů, rozumí se jimi celní úřady zřízené podle tohoto zákona, součástí jejichž správních obvodů jsou správní obvody v pověření uvedených celních úřadů zřízených podle dosavadních právních předpisů.

(6) Jsou-li v plných mocech nebo pověřeních uplatněných u Generálního ředitelství cel, celních ředitelství nebo celních úřadů zřízených podle dosavadních právních předpisů uvedeny Generální ředitelství cel, celní ředitelství nebo celní úřady zřízené podle dosavadních právních předpisů, rozumí se jimi orgány celní správy příslušné ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona.

(7) Fyzické a právnické osoby jsou povinny uvést označení používané při své činnosti do souladu s ustanovením § 13 tohoto zákona do 6 měsíců ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona.

§ 83

Zrušovací ustanovení

Zrušuje se:

1. Zákon č. 185/2004 Sb., o Celní správě České republiky.

2. Část sedmá zákona č. 635/2004 Sb., kterým se mění některé zákony v souvislosti s přijetím zákona o správních poplatcích.

3. Část desátá zákona č. 669/2004 Sb., kterým se mění zákon č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů, ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony.

4. Část druhá zákona č. 80/2006 Sb., kterým se mění zákon č. 13/1997 Sb., o pozemních komunikacích, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony.

5. Část patnáctá zákona č. 230/2006 Sb., kterým se mění zákon č. 89/1995 Sb., o státní statistické službě, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony.

6. Část třetí zákona č. 575/2006 Sb., kterým se mění zákon č. 353/2003 Sb., o spotřebních daních, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony.

7. Část devátá zákona č. 170/2007 Sb., kterým se mění některé zákony v souvislosti se vstupem České republiky do schengenského prostoru.

8. Část desátá zákona č. 130/2008 Sb., kterým se mění zákon č. 455/1991 Sb., o živnostenském podnikání (živnostenský zákon), ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony.

9. Část první zákona č. 136/2008 Sb., kterým se mění zákon č. 185/2004 Sb., o Celní správě České republiky, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 13/1993 Sb., celní zákon, ve znění pozdějších předpisů.

10. Část sedmá zákona č. 218/2009 Sb., kterým se mění zákon č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony.

11. Část sto čtyřicátá devátá zákona č. 227/2009 Sb., kterým se mění některé zákony v souvislosti s přijetím zákona o základních registrech.

12. Zákon č. 288/2009 Sb., kterým se mění zákon č. 185/2004 Sb., o Celní správě České republiky, ve znění pozdějších předpisů.

13. Část druhá zákona č. 104/2011 Sb., kterým se mění zákon č. 13/1993 Sb., celní zákon, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 185/2004 Sb., o Celní správě České republiky, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 99/2004 Sb., o rybníkářství, výkonu rybářského práva, rybářské stráži, ochraně mořských rybolovných zdrojů a o změně některých zákonů (zákon o rybářství), ve znění pozdějších předpisů.

14. Část třetí zákona č. 150/2011 Sb., kterým se mění zákon č. 273/2008 Sb., o Policii České republiky, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 124/1992 Sb., o Vojenské policii, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 185/2004 Sb., o Celní správě České republiky, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 141/1961 Sb., o trestním řízení soudním (trestní řád), ve znění pozdějších předpisů.

15. Vyhláška č. 179/2011 Sb., o způsobu vnějšího označení a odznacích Celní správy České republiky, vzorech služebních stejnokrojů a zvláštním barevném provedení a označení služebních vozidel Celní správy České republiky.

ČÁST OSMÁ

Účinnost

§ 84

Tento zákon nabývá účinnosti dnem 1. ledna 2013.

Němcová v. r.
Klaus v. r.
Nečas v. r.

[1]) Nařízení Rady (ES, Euratom) č. 1150/2000 ze dne 22. května 2000, kterým se provádí rozhodnutí 94/728/ES, Euratom o systému vlastních zdrojů Společenství.

[2]) Nařízení Rady (ES) č. 2073/2004 o správní spolupráci v oblasti spotřebních daní.

[3]) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 638/2004 ze dne 31. března 2004 o statistice Společenství obchodu se zbožím mezi členskými státy a o zrušení nařízení Rady (EHS) č. 3330/91.

[4]) Nařízení (ES) č. 1005/2008 ze dne 29. září 2008, kterým se zavádí systém Společenství pro předcházení, potírán a odstranění nezákonného, nehlášeného a neregulovaného rybolovu, mění Nařízení (EHS) č. 2847/93, (ES) č. 1936/2001 a (ES) č. 601/2004 a zrušují Nařízení (ES) č. 1093/94 a (ES) č. 1447/1999.

[6]) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 952/2013, kterým se stanoví celní kodex Unie.

[7]) Čl. 16 nařízení Rady (ES) č. 1005/2008.

[9]) Čl. 16 odst. 3 písm. b) nařízení Rady (ES) č. 1005/2008.
Čl. 10 nařízení Komise (ES) č. 1010/2009 ze dne 22. října 2009, kterým se stanoví prováděcí pravidla k nařízení Rady (ES) č. 1005/2008, kterým se zavádí systém Společenství pro předcházení, potírání a odstranění nezákonného, nehlášeného a neregulovaného rybolovu, v platném znění.

[11]) Směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/680 ze dne 27. dubna 2016 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů příslušnými orgány za účelem prevence, vyšetřování, odhalování či stíhání trestných činů nebo výkonu trestů, o volném pohybu těchto údajů a o zrušení rámcového rozhodnutí Rady 2008/977/SVV.

[12]) Rámcové rozhodnutí Rady 2006/960/SVV o zjednodušení výměny operativních a jiných informací mezi donucovacími orgány členských států Evropské unie.

[13]) Například rámcové rozhodnutí Rady 2006/960/SVV o zjednodušení výměny operativních a jiných informací mezi donucovacími orgány členských států Evropské unie.

[14]) Prováděcí nařízení Komise (EU) 2019/1026 ze dne 21. června 2019 o technických postupech pro vývoj, údržbu a používání elektronických systémů pro výměnu informací a uchovávání těchto informací v souladu s celním kodexem Unie.

[14]) Nařízení Rady (ES) č. 515/97 ze dne 13. března 1997 o vzájemné pomoci mezi správními orgány členských států a jejich spolupráci s Komisí k zajištění řádného používání celních a zemědělských předpisů.
Rozhodnutí Rady č. 2009/917/SVV ze dne 30. listopadu 2009 o používání informačních technologií pro celní účely.
Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2024/868 ze dne 13. března 2024, kterým se mění rozhodnutí Rady 2009/917/SVV, pokud jde o jeho uvedení do souladu s pravidly Unie o ochraně osobních údajů.

[15]) Směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2023/977 ze dne 10. května 2023 o výměně informací mezi donucovacími orgány členských států a o zrušení rámcového rozhodnutí Rady 2006/960/SVV.

[16]) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/794 ze dne 11. května 2016 o Agentuře Evropské unie pro spolupráci v oblasti prosazování práva (Europol) a o zrušení a nahrazení rozhodnutí 2009/371/SVV, 2009/934/SVV 2009/935/SVV, 2009/936/SVV a 2009/968/SVV, v platném znění.